

MAGYAR NÉPLAP

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI KATHOLIKUS HETILAP.

Megjelenik minden pénteken 16 oldal terjedelemmel.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: VIII. ker., Práter-utca 44. sz.

Előfizetési ára külön:		Szerkesztik:	Mezőgazdával együtt:	
Egész évre	1.80	LEPSÉNYI MIKLÓS és NÉMETH GELLÉRT.	Egész évre	3.—
Fél évre	—,95		Fél évre	1.50
Negyed évre	—,50		Negyed évre	—,80
Egyes szám ára 4 kr.			Egy poltsor hirdetés ára 10 kr.	

A hó-ember.

A keresztény sajtó üldözése.

Tudva levő dolog, hogy egy pár év óta egymást érik a Magyar Néplap ellen indított sajtópörök. Az ügyészség szorgalmasan megteszi a vádindítványt, a sajtóbíróság lelkiismeretes alaposággal kikutatja az ügy csinját-binját, az esküdtszék pedig meghozza a fölmentő ítéletet, mert a legtöbb esetben a bevádolt közleményekben csak a látszata sincs meg a sajtóvétségnek.

A vádhatóság tehát legtöbb esetben nem kap egyebet, csak hosszú orrot és egy kis fizetendő költséglisztát. Ez ugyan cseppet se lepi meg a t. vádhatóságot, mert hiszen el lehetett rá készülni; hanem annál inkább bosszantja azt a politikát, melynek a mi kormányunk a személyesítője és a melyet előbb-utóbb sirba visz a mi kis lapunk, ha azt idő előtt megfojtani nem sikerül.

Erre kell tehát törekedni kézzel-lábbal. Ez a kormány célja. És valóban törekszik is rá mindenképpen, csak észszel és lelkiismerettel nem.

A vizsgálóbíróság kezdetben a bevádolt hírlappéldányokat csupán a kiadóhivatalban foglaltatta le, amire a törvény neki jogot ad. Arra nézve azonban semmi intézkedést nem tett, hogy azok a kiadóhivatalon kívül is lefoglalhatók legyenek, mert ez ugyanis hiábavaló lett volna, hiszen mire a rendelet szétmegy, akkorra már az előfizetők kezében vannak a bevádolt lap-példányok, azoktól pedig elvenni nem szabad és nem lehet, csak rablás útján.

A liberális politika azonban nem tudott megnyugodni mindaddig, míg a sajtóbíróság végzést nem bocsátott ki arról, hogy az egyes bevádolt lappéldányok a kiadóhivatalon kívül a postahivatalokban, vagy az utcán, esetleg a tözsdékben is lefoglalhatók.

Előre látható volt, hogy ezt a birói végzést a politika a törvény által megengedett módon semmire se használhatja, mert mire az ügyész a lapot elolvassa, ellene a följelentést megteszi, a bíróság a lefoglalásra vonatkozó végzést meghozza, a belügyminiszteriumnak kézbesíti és ez a közigazgatási hatóságokkal közli: akkorra az illető lappéldányt már az amerikai postahivatalok is kézbesítették az ottani előfizetőknek, a néhány tözsdé pedig régen elszámolt az esetleg megmaradt példányokkal.

Mire használhatja tehát a belügyminiszterium ezt a végzést, mely arra nem ad neki jogot, hogy a lapokat az előfizetők kezéből is kivehesse?

Törvény szerint nem használhatja semmire, hát megpróbálja használni a törvény ellenére, mert úgy gondolkodik, hogy a paraszt buta, nem

érti a törvényt és így nem tudja, hogy a belügyminiszternek nincs joga őt zaklatni; ha pedig fölvilágosítják is erről, hát mit tehet a csendőrszuronyokkal és a mindenható miniszterrel szemben? Nem tehet semmit. A liberális politika azonban közelebb jut céljához, mert a parasztot (sőt az egyes főpapokat is) megzaklatta az ellenzéki ujság olvasása miatt s gondolkodóba ejtette őket afölött, vajjon ne hagyják-e félbe annak a lapnak járatását, mely miatt a hatalmaskodássá aljasult hatalom még családi szentélyüket is földulhatja büntelenül.

Igen, így gondolkozott a belügyminiszter, mikor a sajtóbíróság végzését önkényüleg félremagyarázván, kiadta közegienek, hogy a Magyar Néplap példányait még a családi szentélyben is foglalják le.

A csendőrök tehát sorba járták a házakat a belügyminiszter parancsolatjából és az ő felelősségére. Garami Imre szent-gáli lakos édes anyját, mikor a szuronyos csendőrök lakásán megjelentek, a villogó szurony látása és a mord csendőrlegény felszólítása: „Szüle! Hol van a fia?” — annyira megrémítette, hogy menten kilelte a hideg s napokig feküdt az ágyat. — Ugyanitt egy másik háznál csak egy beteg asszony volt otthon, aki nem tudván az ágyból kikelni, úgy mondotta meg, hogy a lapok az első szobában lesznek, ahol aztán a csendőrök mindent összehánytak azokért.

Ilyen magánlaksértések történtek Perczel belügyminiszter rendeletéből, mert a miniszter azt képzelte, hogy ő ilyen törvénysértésekre is föl van hatalmazva.

Mi azonban, ismervén e cselekmény tiltott voltát, fölvilágosítottuk a zaklatott népet és megmondottuk neki, hogy ha maga a belügyminiszter meri is betenni a lábát törvény ellenére az ő hajlékába és fölcszólítására ki nem kotródik onnan: leütheti mint a kóbor kutyát, mert családi szentélyét védelmezni nem csak joga van, hanem az kötelessége is.

Valószínűleg ez volt az oka, hogy a csendőrök többnyire olyankor törték a lakásokba, mikor a gazda, vagy a férfi népség távol volt. Ez lehetett az oka, hogy egyik falusi jegyző ürügyhöz folyamodott a lapok megkerítése céljából és míg a férfiak a községházánál voltak a választással elfoglalva, addig küldött lakásaikra és azzal a hazugsággal csalta ki a lapokat az otthon levő asszonyoktól, hogy a férjeik kértik azokat és majd hazaviszik.

Mást kellett tehát tenni, mert az asszonyok miatt ugyan nem kellett félniök a csendőröknek attól, hogy a családi szentély védelmezése közben valakinek be talál törni a koponyája.

rés
viss
ban
„Te
meg
bír
ada
illet
hoz

tud
viss
akar
szol
kéts
azol

lom
törv
tott
ellen

a z
ügy
szór
ebbe
nyoz
III.
ségük
köztö

retet
tarta
azért
vatal
elé
tényt
a mi
hatal

mi ne
hogy
is, m

F
elnöke
János
melyet
dott, h
könyv

E sorok írója tehát dec. 28-án azzal a kérelemmel járult a sajtóbíróshoz, tenne valamit e visszaélés megszüntetése céljából. Onnét azonban, jan. 24-iki kelettel ezt a végzést kapta: „Tekintve, hogy . . . ezen állítólagos visszaélések megszüntetése nem alulírott sajtóügyi vizsgálóbíró hatáskörébe tartozik: jelen kérvény azzal adatik vissza N. G.-nek, hogy panaszával az illetékes bírósághoz vagy közigazgatósági hatósághoz forduljon.“

Mi e végzésre el voltunk készülve, mert eleve tudtuk, hogy itt az intézkedés nem a sajtóügyi vizsgálóbíró hatáskörébe tartozik; csupán arról akartunk bírói végzést szerezni, hogy ha panaszolt visszaélések csakugyan elkövetettek, (amihez kétség se fér): van egy „illetékes bíróság“, amely azokat megboszulni a törvény szerint hivatva van.

Jól tudtuk mi azt, hogy a hivatalos hatalommal való visszaélés megtorlása a büntető törvényszék hatáskörébe tartozik s be is nyújtottuk a bűnvádi följelentést Percel belügyminiszter ellen.

Azonban mit kell hallanunk és olvasnunk a zsidóliberális lapokban? Azt, hogy az az ügyesség, mely a kath. írókat minden szíreszóra a sajtóbíróshoz elhurcolja: ebben az ügyben a panasz félretételét indítványozta, mert szerinte a miniszterek az 1848. évi III. tc. 36. §-a értelmében csak hivatalos minőségükön kívül elkövetett vétségükre nézve állanak a köztörvény alatt.

A vádat tehát félretette a törvényszék. Félretette pedig nem abból az okból, mivel alanyi tartalma a büntetésre alkalmatlan, hanem azért, mert minisztert csak az esetben lehet hivatalos hatalommal való visszaélés miatt törvény elé állítani és esetleg fenyíteni, ha azt a bűntényt hivatalos minőségén kívül követte el. Vagyis a miniszter csak akkor élhet vissza a miniszteri hatalmával, ha nem miniszter.

Nohát ha a tek. kir. törvényszék érti ezt, mi nem értjük és azért majd utána fogunk járni, hogy a törvénytudósok megmagyarázzák nekünk is, meg a tek. kir. törvényszéknek is.

POLITIKAI HIREK

Följelentés Bánffy ellen. Magyarország miniszterelnöke ellen büntető följelentést adott be Molnár János apát s képviselő ama levél fölhasználása miatt, melyet Bánffy Dezső fölhasznált, noha nem öneki íródott, hanem a néppárti irodának. A büntető törvénykönyv 327. §-a három hónapi fogságbüntetést szab

arra, ki más levelét fölhasználja. Szép miniszterelnök, ki ily sorsra jutott! Az igazság mai szolgáltatása mellett nem hiszszük ugyan, hogy elítéljék, sőt meg vagyunk győződve, hogy az a nagy többség, melyben Bánffy tartja a szusz, ki se adja, hogy törvény elé állíthassák, de ez a bűnvádi följelentést el nem hártja Bánffy ur feje felől. S már az is rettenetes, ha olyan miniszterelnökünk van, ki ellen följelentést is tettek már. Ha semmi sem történik is, ez a tény önmagában véve is elég lesújtó a miniszterelnökre.

Ugodi dolgok. Fenyvesi Fránci kikopván az ugodi nép becsüléséből, a mult választás alkalmával nem is próbált szerencsét régi kerületében, hanem áttette hadi szállását Pápára s ott választatá meg magát. Az ugodi kerület ellen azonban rettenetes boszút esküdött s be is váltotta. Akképen boszulta meg magát az ugodi kerületen, hogy Pongrácz Anzelm személyében levitt liberális jelöltül egy végrehajtót, kit aztán a zsidók, protestánsok, vallástalan katolikusok és hivatalnokok segítségével meg is választatott képviselőnek. Nagy szégyen ez a kerületen, amiért restelkedik is az egész kerület. Ha idegen ember előhozza előttük, hogy végrehajtónál derekabb embert nem kapnak a kormánytól, leütéssel fenyegetik. S aztán milyen végrehajtó az a Pongrácz! Még csak szavazati joga sincs. Emiatt meg is kell választását semmisíteni. Most aztán azzal akarja a kormány a fölingerelt ugodi polgárokat kibékíteni, hogy a báró után egy gróft szándékozik nekik küldeni, Andrássy Gyula személyében. De az ugodiak a báró felültetése után most már a grófból se biznak, ha a kormány ajánlja nekik. Csak néppárti jelöltet kívánnak. A néppárt tábora most sokkal nagyobb lesz, mint az első választáskor volt.

Az új acél-ágyuk. A közös hadsereg számára készítenő új acél-ágyuk ügye közelebb az országgyűlésen is szóba kerül. A magyar mérnök és építész-egylet indított tudvalevőleg mozgalmat, hogy ezeket az új ágyukat a kvóta arányában magyar gyárakban készítsék. Most egyik tekintélyes képviselő interpelláció alakjában fogja az ügyet szóvá tenni az országgyűlésen.

Országgyűlés.

— Január 27. —

A levélügyben a kormány flótása: Gajári Ödön segítségére sietett Bánffy urnak s akkép akarta tisztára mosni, hogy megtámadta Holló Lajost. Elmondta ugyanis, hogy két év előtt Holló is fölolvastott a Házban egy levelet, mely Wekerléhez volt intézve. Akkor az nem keltett megütözést az ellenzéken. De mivel most ezt Bánffy tette, országra szóló zajt csapnak ez ügyből.

Holló Lajos sietett Gajarit fölvilágosítani, hogy az nem magán levél volt, hanem okirat, melyben az író 20 ezer forint segélyt kért az ország pénzéből Wekerléből.

Mócsy Antal néppárti a költségvetéshez szólott. Kimerítően és alaposan foglalkozott a szocializmus kérdésével, melynek bűnét Tallián az egyház nyakába szeretné varrni. Kimondta nyíltan, hogy a hazátlan lázongó és munkakerülő szocialisták törekvéseihez semmi közünk sincs. Ezeket éppen a liberálizmus növelte erőssé és keserítette el, midőn még jogos mozgalmait is zsandárral iparkodott elnyomni. Rokonszenvezünk azonban a keresztény szellemű szocializmussal, mely igazságos viszonyt akar létesíteni a munkás és munkaadó között

mely meg akarja szüntetni azt a visszaélést, hogy a munkaadó munkását kizsákmányolhassa; de meg akarja szüntetni azt a másik visszaélést is, hogy a munkás vég és határ nélkül csak arra törekedjék, hogy minél nagyobb legyen a bér s minél rövidebb a munkaidő. A kormány szívesen fölhasználta a szocialistákat, amíg támogatták őt; de most üldözi őket, mert önálló politikai törekvéseik vannak. Ez korunk legégetőbb kérdése. A kormány azt hiszi, hogy a kérdést puskatussal is meg lehet oldani. Téved. Így csak elmérgesíteni lehet. A megoldás módját csak a keresztény szeretet törvénye mutathatja meg. Hajdan a munkaadó és munkás között családi viszony volt. A legény és inas a mester családjához tartozott. Egy táblól ettek, egy asztaluk volt, egy fődél alatt volt otthonuk. A liberálisok a szép viszony szent kötelekeit széttépték s azóta lett a két fél egymásnak ellensége. A mi keresztény szocializmusunk vissza akarja a szép és boldogító viszonyt állítani ismét, evégből követeljük a céhek fölállítását, a kis iparosok állami támogatását, a munkás és munkaadó közötti viszony keresztény szellemű rendezését.

— Január 28.

Visontai Soma a szocialisták védelmére kelt. Megtámadja a kormány önkényes eljárását, amiért a szegény embereket mindenütt nyomja, nemcsak szavazati, hanem még gyülekezési joguktól is megfosztja. Több főszolgabírói végzést olvas föl, melyekkel megtiltották a szocialistáknak a gyűlések tartását. Visontai igazságot és egyenlő mértéket kér minden állampolgárra.

Kardos Kálmán Eötvös Károlylyal vitatkozott, miközben a közigazgatást egekig magasztalta.

Interpellációk.

Visontai az aninai bányászok ügyében interpellált.

Kossuth Ferenc meg az új orosz külügyminiszter hivatalos utját tette szóvá.

Végül **Kubina József néppárti** azt panaszolta föl, hogy a pozsony megyei szent-jánosi kerületben már háromszor megsemmisítették a megyebizottsági tagok választását, egyedül azért, mert mindig néppártiakat választottak.

Történik ez Szalavszky Gyula főispán megyéjében, kiről a pozsonyi lapok már hónapokkal előbb azt írták, hogy okirathamisítás, csalás és ügyvédi visszaélések miatt fegyelmi vizsgálatot kértek ellene, melyet azonban elévülés miatt megszüntettek.

Perczel miniszter dühösen ugrott föl és kelt a főispán védelmére, ki a rágalmozó lapok ellen már megindította a sajtóügyi eljárást. Az interpellációra később felel.

— Január 29. —

Moinár János, a néppárt elnöke nyitotta meg a mai napot. Visontai Soma tegnapi beszédét a gyülekezési és egyesülési jog elnyomásáról, több példával világította meg. Elmondotta, hogy a gyülekezési jogot különösen a néppárttól rabolja meg a kormány. A törvény szerint a gyűlésekre a hatóságtól nem kell engedélyt kérni, csak egyszerűen bejelenteni, hogy a hatóságnak tudomása levén róla, gondoskodhassék a rend fenntartásáról. S mindennek dacára akárhány szolgabíró a bejelentést nem tudomásul vette, hanem a gyűlést engedélyezte. Volt azonban olyan is, ki nem engedélyezte. Ily eset történt például Kőszegen. Ami pedig az egyesülési jogot illeti, sokszor megtörtént, ha valamely községben katolikus kört akartak alapítani, a beterveztett alapszabályok 6—8 hónapig se nyertek meg-

erősítést. Majd Ruffy kormánypárti képviselőnek amaz unalomig hangoztatott, s már számtalanszor megcáfolt vádjával foglalkozott, mintha a néppárt a hazától elszakadni kívánó tótokkal (az ugynevezett pánszlávokkal) és románokkal fujna egy követ. Ezzel szemben Molnár János kijelentette, hogy az ily beszéd nem egyéb rosszakaratú ámitásnál, silány hazugságnál, melylyel csak azt célozzák, hogy a népet a néppárttól eltántoríthassák s a liberálisok táborába terelhessék. Ez azonban nehezen fog sikerülni, mert a nép már nagyon jól ismeri a liberálisok hazudozásait és ellenséges törekvéseit. A néppárt a hazának egyetlen ellenségével se állott szóba soha se, s nem fog szóba állani a jövőben se. A magyar állameszme megrontására törekvő minden kísérletet bűnös, elítélendő és súlyosan büntetendő cselekedetnek tartunk. Ez a néppárt tanítása. S aki a néppárttra mást akar rákenni, az ferdít.

Polónyi Géza függetlenségi létére jónak látta, hogy a tegnap megtámadott Szalavszky Gyula pozsonyi főispán védelmére keljen. Elmondta, hogy Szalavszky ellen csakugyan adott be Takács Lipót és Csillag József sikkasztás, csalás és ügyvédi visszaélés címén keresetet, de a törvényszék elévülés miatt is, meg érdemi okokból is félretette. Ekkor aztán Szalavszky indított pert Takács és Csillag ellen becsületsértés és rágalmozás címén, de a főispán a pert Takács és Csillag kérelmére visszavonta.

Kubina József kijelenti, hogy tegnap csak annyit mondott, hogy a pozsonyi lapok a múlt ősszel többször írták a pozsonyi főispánról, hogy csalt, sikkasztott és ügyvédi visszaéléseket követett el s amire a lapok nyíltan felhívták, hogy indítson ellenük pert. De nem tette meg. Ebből mindenki azt következteti, hogy nem merte megtenni. Polónyi beszédére annyit jegyez meg: igaz, hogy a törvényszék a vádat elejtette elévülés miatt is és más okokból is, de a királyi tábla, melynek ítéletét a kuria is jóváhagyta, csak elévülés címén szüntette meg az eljárást. Ami pedig a vádlottak által később kiállított nyilatkozatot illeti, arra nagy súlyt nem fektettek. Ilyet egy főispánnak könnyű volna alap nélkül is szerezni.

Még **Major Ferenc** és **Perczel Dezső** szóltak az ügyhöz, mely után öt perc szünet következett.

Eötvös Károly az országos levéltár tételénél sürgeti, hogy a levéltárnál alkalmazott személyzetet meg kell szaporítani, mert a mostani személyzet nem bírja a munkát.

Január 30.

Thaly Kálmán az országos levéltárral nincs megelégedve. A kormány nem áldoz rá annyit, mint e fontos nemzeti ügy megérdemelné. Azt mondják nincs pénz. Hát a választásokra milliók is kerülnek? Sürgeti a bécsi udvari levéltárban levő magyar okiratok hazahozatalát.

Perczel Dezső megígéri, hogy a levéltár személyzetét szaporítani fogják.

A kérvények.

Az idő előre haladván, a napirend megszakításával a házhoz benyújtott kérvények tárgyalását vették elő.

A magyar görög-katolikusok nagy gyűlése által kiküldött végrehajtó bizottság egy magyar ajku görög-katolikus püspökség fölállítását kéri.

Wlassich Gyula: ebben az ügyben a döntés joga a szentszéket illeti meg, mert az egyházi nyelv kérdés

az egyház belügye. A kormány támogatni fogja Rómában a magyar görög-katolikusok kérelmét, de döntőleg ez ügyben nem határozhat.

Az önálló vámterület.

Az önálló vámterület behozatalát sürgeti egy kérvény, melyet 1896 április 26-án Budapesten tartott népgyűlés nyújtott be.

Többek fölszólalása után e kérvényt irattárba tették.

A tanítók kérvénye.

Több római katolikus tanító egyesület arra nézve irt föl a képviselő házhoz, hogy az ezredik év 5, vagy legalább 3 esztendőnek számítassék.

Az előadó elfogadásra ajánlja a kérvényt, amihez Wlassich miniszter is hozzájárult.

Interpelláció.

Várossy Gyula interpellál abban az ügyben, hogy Tergins Gyula Csongrádmegye tanfelügyelője valóságos hajsztát indított Zsák Frigyes kistelki községi tanító ellen, amiért fölszólítására se szavazott kormányparti jelöltre.

Wlassich Gyula, meg fogja az ügyet vizsgálni és méltányosan fog intézkedni.

Lepsényi Miklós beszéde

a képviselőház január hó 26-án tartott ülésén.

T. Ház! Ha átlapozom a történelmet, ha végigvizsgálom a népek, nemzetek életét, arra a meggyőződésre jövök, hogy a szolgaság rabigájában nyögő népek nem tudnak kiemelkedni a köznapiasság keretéből, nem tudnak igazán nagy, nagy és tulemelkedő alkotásokat mutatni fel. A nemzeti nagyság az a fa, mely csak az emberi jogok verőfényében hajthat rügvet, nyithat virágot és emelheti magasra zöldelő koronáját. Azoknak a férfiaknak tehát, akiket az isteni gondviselés népek és nemzetek élére állított, legelső és legfőbb kötelességük az, hogy az emberi jogok verőfénye minél jobban felragyogjon, hogy minél szilárdabbá, minél megingathatatlanabbá és minél szélesebbé tegyék a nemzeti nagyságnak, a nemzet erejének, hatalmának, fényének, dicsőségének és fejlődésének alapjait.

Azok az államférfiak, akik arra törekednek, hogy az emberi jogokat elnyomják; akik arra törekednek, hogy az isteni és természeti jogokat egyesektől megvonják, azok az államférfiak, t. Ház, nem hazájuk nagyságán dolgoznak és nem nemzetük felvirágzására áhítoznak, hanem ellenkezőleg, törpeségbe akarják dönteni. Azok az államférfiak, akik az emberi jogokat el akarják gázolni, azok nem a haza dicsőségét akarják, hanem a hazának szégyenét terjesztik mindenfelé, még akaratlanul is, mert a szolgaság szégyen, a szabadság dicsőség; a szolgaság gyengeség, a szabadság erő.

Azért, t. Ház, az igazi nagy államférfiak sohasem törekedtek arra, hogy a gyengét elnyomják, a jogokat elkobozzák; sohasem törekedtek arra, hogy a polgárok szabadságát, a zsandárok tulkapásainak és önkénykedéseinek alája rendeljék. Az igazi államférfiak mindenkor szent tárgynak tekintették az emberi jogokat és azokat nem a hatalomért, hanem még magasabb célokért sem engedték megsérteni, mert jól tudták azt, hogy az igazi kormányférfiu előtt a emberi jogok megvédésénél magasabb cél nem lebeghet, ha pedig lebeg, az rosszul van és nem volna szabad lebegnie. A törpék ellenben, miután érzik egyrésről benső értéktelenségüket, más-

résről féltették hatalmukat, nem igen szoktak válogatni az eszközökben, hanem válogatás nélkül megragadnak minden eszközt, mely előttük jön, alkalmasnak, célravezetőnek látszik hatalmuk biztosítására.

T. Ház! a szellemi törpékből és poltronokból kerülnek ki a zsarnokok, az országok eltiprói, a szabadság ellenségei és a nép elgázolói. A szellemi törpék azok, kik korbácsos és abrakos tarisznyával kormányoznak; a szellemi törpék azok, akik drákói szigorúságot alkalmaznak még a megtévedett szemben is, hogy ha az politikai ellenfelük, de készek bárminő bűnre fátyolt borítani, ha a megtévedett esetleg a társasághoz tartozik. A szellemi törpék azok, t. Ház, akik előtt semmi sem hitványság, ha az célra vezet, és semmi sem magasztos, ha abból esetleg káruk lehet; a szellemi törpék azok, akik előtt az erő a becsület és a hatalom a tisztesség.

Adjunk hálát, t. képviselőház, a gondviselésnek, hogy e tekintetben a mi kormányunkhoz semmi szó sem férhet. Adjunk hálát a gondviselésnek, hogy oly kormányval ajándékozott meg bennünket, mely a hazafiságnak és a kormányzói bölcseségnek fényes tükré. Irigylis tőlünk az egész világ és ugyancsak szeretné, ha megkaphatná legalább egy esztendőre kölcsön. De nem adjuk, de nem engedjük. (Derűtség jobbfelől.) Hiszen akkor ki tartana nálunk rendet? (Halljuk!) Ki tenné akkor hazánkat Eldorádová? Mert tagadhatatlan, t. Ház, hogy mióta a jelen kormányt örvendünk, azóta Magyarország csakugyan paradicsommá lett. Hiszen tudjuk, t. Ház, hogy itt egyedül a jog, igazság és törvénytisztelet uralkodik. (Igaz! Ugy van! jobbfelől.) Hiszen tudjuk, hogy itten nem kormányoznak sáppal; (Ugy van! jobbfelől.) tudjuk, t. Ház, hogy itt visszaélést nem lehet találni. Itt nincsenek vicinálisok. Itt politikai meggyőződésért nem üldöznek senkit. (Élénk helyeslés jobbfelől.)

Itt kitüntetések egyedül csak az igazi érdemesek nyernek. (Igaz! Ugy van! jobbfelől.) Tudjuk t. Ház, hogy itt a vashidakat nem fából csinálják (Derűtség balfelől.) Tudjuk, t. Ház, hogy itt a magánleveleket nem használják fel nyilvánosan oly célokra, a melyekre nem volna szabad felhasználni. Tudjuk, t. Ház, hogy itt a nagy tolvaj — bocsánat az inparlamentáris kifejezésért — hogy itt a nagy értéktárolító urakat is utoléri az igazság sujtó keze. Azért az elismerés koszoruját kell, hogy odarakjuk a t. kormány lábai elé, kell, hogy a magasztalás hangján szóljunk fölöle, mert hiszen megérdemli.

Hogyan?! A képviselő urak fejüket rázzák? (Zajos, hosszas derűtség a jobboldalon. Egy hang jobbfelől: Senki se rázza! Elnök csenget.) Nem hiszik, hogy mindez így van? Kérdezzék meg a tuloldalt; az egész nagy tábor bizonyosságomra fog szolgálni és mindezt meg fogja erősíteni, a mit az imént mondtam. És mindennek dacára nem akarják hinni? (Derűtség a jobboldalon.)

T. Képviselőház, megvallom, hogy bizony nekem is igen nehéz hinni, és azt kell mondanom, hogy talán nem is tudom elhinni. Ha végig tekintek a közigazgatáson és annak hiányain; ha végig tekintek a politikán és annak árnyékain; ha végig tekintek a választásokon és az erőszakoskodásokon, meg visszaéléseken, akkor nagyon nehéz elhinnem. Mert, t. Ház, ugyan mikor volt a választások alkalmával — hogy csak erre tekintünk, — annyi visszaélés, mint az éppen most lefolyt választások alkalmával? Mikor volt az a hivatalos presszió oly erős, oly nagy, mint épen mostan? Egyes tisztviselők, jegyzők igazán panaszkodva emlegették, hogy nem

szívesen teszik azt, a mit tenniök kell, de kenyerük függ tőle.

A t. tuloldalán egy képviselő ur, hogy ha emlékezetem nem csal, Kristoffy ur mondotta azt, hogy bizony akárhány tisztviselő az ellenzék mellett is kitétt magáért és azért semmi bántódása nem lett; azért sérelem nem esett rajta. Hát én nem tapasztaltam ilyen esetet, t. Ház, de meglehet, hogy úgy van; nem kétkedem a képviselő ur szavában, de azok a tisztviselők, a kik az ellenzék mellett kitétték magukat, bizonyára csak olyan kerületekben laktak, a hol a kormánypárt úgy sem volt nagyon erős, és ahol az ő erőfeszítésük mellett se nyerhetett volna diadalt, vagy pedig talán az ellenzéknek kellemetesebb része mellett tették csak ki magukat, de nem a kellemetlenebb ellenzék mellett, mert nagyon szeretném t. képviselő urak, hogy ha Kristoffy ur meg tudná nekem mondani, hogy ugyan hány állami tisztviselő szavazott pl. Ugron Gáborra, vagy Szederkényi Nándorra vagy egy Zichy Nándorra, vagy Apponyi Albertre . . .

Zichy Jenő gróf: Vagy Beöthy Ákosra?

Lepsényi Miklós: Azt hiszem, hogy ilyen államtisztviselőket nagyon nehéz volna találni.

A hivatalos presszió mellett igen nagy szerepet játszott a lefolyt választások alkalmából a takarékpénztárak pressziója is. Egy egész halom levelet mutathatnék, t. Ház, a melyekhez én igaz módon jutottam, a csáktornyai takarékpénztárakból származókat, s a melyekkel felszólítják az ellenzéknek embereit, hogy felmondják nekik a tőkét, tessék azonnal visszafizetni. Nem régen irták nekem, hogy még most a választások után is folyton zaklatják, perlik és végrehajtják őket, hogy jövőre elvegyék a kedvüket minden ellenzékieskedéstől és beterejlik akarataik ellenére is a kormánypárt táborába.

E mellett hallottuk, t. Ház, hogy a pénzzel való vesztegetést épen nem igyekeztek még csak leplezni sem. En pedig tudok, t. Ház, egy községet Zalamegyében, Kotorit, hol nyíltan a kisbíróval kidoboltatták, hogy a ki a kormánypárti jelöltre: Pekár Imrére fog szavazni, az 10 forint napidíjat kap.

És mit szóljunk arról, t. Ház, hogy a választások előtt nemesak az egész ellenzékre, de legfőképen a papokra valóságos vadászatot tartottak? Kiadtak oly irányú rendeleteket, hogy ha a választás előtt este 7 órán túl valamelyik pap az utcán található lesz, azt be kell fogni, el kell zárni és nem azon éjjelre, mert akkor még szavazhatott volna, hanem negyvennyolc órára, hogy ne gyakorolhassa honpolgári jogát! (Mozgás jobbfelől!)

Perczel Dezső belügyminiszter: Hol van az a rendelet?

Lepsényi Miklós: A rendeletnek másolata itt van nálam. (Felkiáltások jobbfelől: Halljuk: Halljuk!)

Perczel Dezső belügyminiszter: Ki adta ki?

Lepsényi Miklós: Egy esendőrök kezében lévő rendeletről lett lemásolva. A szolgabíró adta ki. Szó szerint így hangzik: (Olvassa.)

„Felsőbb utasítás folytán meghagyom, miszerint a választási mozgalmak alatt a béke megzavarásából a néppárt érdekében izgató papok letartóztassanak (Nagy zaj és felkiáltások jobbfelől: Helyes! Felkiáltások balfelől: Ez a szabadelvűség?! és igazolásig 48 óráig őrizet alatt tartassanak.“ Tehát 48 óráig. (Felkiáltások jobbfelől: Helyes! Ez kevés!) Ha helyes t. képviselő urak, hát mondják meg nekem azt, hogy ugyanilyen

helyes módon miért nem jártak el az előbbi választások alkalmával is? Miért nem adtak ki hasonló utasításokat akkor is? (Felkiáltások jobbfelől: Nem volt néppárt! Zaj.)

Meszlényi Lajos: Mert akkor a papok ott ültek mind! (Zaj. Elnök csenget.)

Lepsényi Miklós: Ez a rendelet, mint látszik, egyedül csak a papokra szólt és csakugyan ehhez a rendelethez a kormánypárt férfiai nem igen tartották magukat, mert azok bizony egész éjjel jártak-keltek, zörögtek a kocsik folytonosan és minden küszöböt ugyszólván átléptek, hogy még akkor az utolsó pillanatban is, minél jobban megnagyobbíthassák, növelhessék táborukat.

Azután, t. Ház, minő visszaéléseket követtek el a szavazó cédulákkal! Mindenki tudja hogy e szavazó cédulák nem alapulnak törvényen, mert a törvény azok kiadását nem rendeli el. Azt is tudja, mindenki, hogy ezen igazolványok több helyen csakugyan kiadattak és azt is tudja mindenki, hogy ebben az ügyben még sem indított meg semmi vizsgálat. A lapok irták, azt hiszem mindenki olvasta, hogy Szakolcán két szavazó bizottságot, illetőleg egy valódi bizottság mellett egy álbizottságot állítottak fel és a néppárti szavazók egy részét az álbizottsághoz terelték, szavazatukat beszedték, felírták, hogy azon tévedésbe essék az a választó, miként csakugyan valódi bizottság előtt szavazott. A lapok irták, hogy ugyanott két néppárti jelöltet léptettek fel, ugyanezt tették Nagy-Bicsén is a kormány emberei. S aki hasonló törvénytelenre ragadtatta magát, annak nem kellett soha semmiféle büntetéstől se félni. Mindez nyilvános dolog, de azt szeretném tudni, hogy ebben az ügyben vizsgálatot indítottak-e, ebben az ügyben folyik-e vizsgálat és valamiféle intézkedés tétetett-e arra nézve, hogy ha csakugyan vannak ilyen bűnösök, azok büntetésüket elvegyék, ha pedig ezen híresztelés a valóságnak nem felel meg, a rágalmazók vegyék el büntetésüket? Mert azt nem lehet tűrni, hogy tisztviselőket azzal rágalmazhassanak, hogy a honpolgárok jogát, a melyet csak 5 esztendőnként egyszer gyakorolhatnak, törvénytelen módon elrabolják.

Gondoljuk meg, t. Ház, hogy hasonló erőszakoskodás, hasonló igazságtalanságok leginkább a nemzeti-ségi vidékeken történtek; és miután ott történtek, vajon alkalmasoknak véli-e a t. kormány ezen eseteket arra, hogy a nemzetiségek között a magyar államhoz való szeretetet ápolják? Alkalmasoknak véli-e ezen eseteket arra, hogy ezek által a magyar nemzet iránt való ragaszkodást keblükben felköltsék? Ellenkezőleg, t. Ház! az a szegény nemzetiségi ember nem azt fogja mondani, hogy ezt az igaztalanságot az a kormány, az a párt követte el, ha nem azt fogja mondani, hogy így bánnak a magyarok a tótokkal, meg a románokkal, meg nem tudom, kikkel.

A katonaság szellemére is nagyon rosszul hatottak azon látványok, amelyek egyes választásoknál folytak. Tudjuk, hogy a katonaság egy-két helyen meg is tagadta az elnöktől az engedelmességet. Így egy alföldi választásnál történt, ahol a választási helyiség előtt egy nagy négyzetes piac van, a választási elnök rendeletére az ezen piacra befolyó utcák torkolatát a kap. ány kordonnal vonta körül és katonasággal rakta tele. Ugy 11 óra tájban kijön a szavazási helyiségből a választási elnök, oda megy a kapitányhoz, azt mondván neki: Kapitány ur, még diagonaliter, a piacon keresztül is tessék sort vonatni. Azt mondja a kapitány: „Erre nincs szükség, semmi baj sincs.“ „Kérem, én választási elnök vagyok, én kivánom ezt.“ Erre azt mondta a kapitány: „Nekem

egyedül az ezredes parancsol, én az urtól parancsolatot nem fogadok el" — és azzal elfordult. (Zaj a jobboldalon.)

A felső vidéken történt az egyik választásnál, hogy midőn látták a katonák, hogy mennyire önkényűleg és igaztalanul bánnak el az ellenzék embereivel, szóba állottak az ellenzéki választókkal és egy alkalommal délután egy csoport ellenzéki ember bemegy a jelölthöz és azt mondja neki: „Nagyságos ur, engedje meg, hogy megrohanhassuk azt a másik tábornokot, mi a katonákkal már kicsináltuk a dolgot, azok nem fognak bennünket bántani.“

(Folyt. köv.)

A kenyér-irigység.

Ez alatt a sárgás színű lomb alatt csiripol az éhség miatt egy, még nagyon tejes száju kis veréb. Sovány és erőtlén az Isten-adta kis bogara, de hangja után itélve, ha megél valahogy és kiszállhat vágyai helyére, a piaci kofák közé, még elnyerheti azt a becézgető (?) kifejezést, a melylyel ott a verebeket illetni szokták.

E kézbe még nem vehető, mert illemet nem tudó és így piszkító kis verébfiók (nevezzük „Magyar Szabadságnak“) csiripolására ugyan nem mondhatunk egyebet, mint hogy éhes a szegény, azért sir, meg az irigység is bántja, mikor látja, mint száll föl a pacsirta ég felé, hogy hálát rebegjen Istennek azért a falatért, melyet jóságában neki juttatott.

De mikor azt látjuk, hogy egy emberi teremtmény csiripelletti a nyomorultat, azért, hogy az emberek megszánják és eledelt adjanak neki: megsajnáljuk a tehetetlen kis teremtményt és jól szemé közé nézünk annak az emberi léleknek, aki így akarja az életét föntartani.

A M. Sz.-ről akarunk beszélni, mert legutóbbi számában a mi lapunk meggyanusításával egy szegénységi bizonyítványt tárt elénk, hogy arról kolduljon uton-utfélen.

Nem szólunk volna semmit, de félünk tőle, (lehet alaptalanul), hogy említett lapot a szerkesztőn és korrektoron kívül esetleg más is elolvassa. Ez az oka, hogy ügyet vetünk rá és a gyanúsítás visszavágásával is nyomorítjuk azt, akinek amugy is elég a maga baja.

Az egész ország tudja, hogy a mi lapunknak milyen az iránya s tudja azt is, hogy a más irányú lapokkal nem pajtáskodunk s ha azok valamelyikére vonatkozólag minket az olvasóink megkérdeznak: mi bizony megmondjuk a véleményünket nyíltan.

Igy nyilatkoztunk a szóban forgó lapra nézve is, amely tudtunkkal „nem erős alapokon“ indult. De nyilatkozatunkban különben se támadás, se sértés nem volt, mert nevezett lap iránya ellen semmi kifogásunk sincs.

Ez a jövő-múlt lapocska azonban megörölt a mi vélemény-nyilvánításunkat és egyedül csak hozzá méltó gyanúsításokkal illetett érte bennünket.

Ha nem irigységből, akkor valami megmagyarázhatlan okból elhitéti magával a lapszerkesztő, hogy mi „dusgazdagok“ vagyunk. Tehát nem is egyszerűen gazdagok, hanem még a gazdagságban is dusak. Hát előtte nem áruljuk el, hogy téved, hadd törjön be hozzánk nyitott ajtón s hadd mutassuk meg neki az üres tárnokát. Hanem olvasóink öröme és bizonyára szomuságára is van egy-egy megjegyzésünk. Örömeinkre (és a magunkéra is) bevallhatjuk azt, hogy a mennyiben fá-

rasztó napi munkánk után, szerényen bár, de mindenki támogatásától függetlenül és tisztességesen megélünk és e tekintetben semmi kivánságunk nincs, — annyiban dusgazdagoknak tartjuk magunkat és méltán. Ha azonban valaki úgy értelmezi a dusgazdagságot, mint a M. Sz. szerkesztője, hogy t. i. az a dusgazdag, akinek sok vagyona, pénze és egyéb marhája van, akkor sajnálatunkra és bizonyára jóakaróinkéra is, ki kell jelentenünk, hogy reánk az illető ok nélkül irigykedik.

Amit a nyomdára és a lapokra vonatkozólag mond, abban is csak gyanúsítás van, amiről kevés fáradtsággal meggyőződhetik, csak menjen be a kereskedelmi törvényszékhez. Amit pedig a Fama asszonytól hallott pletykázni, akivel úgy látszik a kishirdetések útján ismerkedett meg, azzal csak mulattassa önmagát, mert tisztességes társaság a pletykázót nem fogadja be, annál kevésbbé hallgatja meg.

Igaz, hogy mi a néptől ezeket kaptunk, (ha ezt irigyli,) de azokat az ezeket a nép lapjának föntartására költöttük el. Vagy ugyan hol vannak? Mi szívesen rendelkezésére bocsájtnánk a számadási könyveinket: tessék azokat megvizsgálni. Hogy mennyit fordítottunk saját magunk föntartására, — azokban egy krajcárig ki van tüntetve és látható, hogy nem négy lapnak a kiadótulajdonosa, nem egy szerkesztő, hanem egy belmunkatárs is élvez olyan javadalmazást, mint a Magyar Néplap szerkesztői. Hát hol van akkor az a tömérdek kincs? Takarékpénztárban nincs. (Ha talál ott, önnök adjuk egy krajcárig, csak hogy ne irigykedjék a dusgazdagokra, mert az nem szép.) Birtokba sincs fektetve, mert a házban más pénze fekszik. Hát akkor hol van az a kincs, mely önt annyira elkápráztatta és oly szeretlen irigységre indította? Hol van az a tömérdek Isten-áldás, melyet évek küzdelmes fáradozásával abból a tehénből kifejtünk, amelynek vélt mindig telt tőgyét ön oly mohón keresi szomjuságtól tikkadt, de irigységtől annál inkább tajtékzó ajkaival?

Ön azt mondja: „sokkal erősebb alapokon indulunk meg“ (már t. i. önök,) mintsem a vagyoni bukás esélyének kitegyék magukat.

Hát ha ez igaz, akkor még csunyább önöktől, hogy a keresztény érdekek szolgálatát fejőstehének merik nézni és hirdetni.

Mi ezt nem mondhattuk el. A mi lábaink alá nem raktak erős alapot. Nekünk tehát félünk kellett a vagyoni bukástól és nagy küzdelmünkbe, meg a jó népek erős támogatásába került, hogy végre mégis sikerült erős alapokra helyezkednünk a magunk emberiségéből és annak a népek jóvoltából, mely lapja érdekében áldozatokat hozott, csak hogy az minden befolyástól függetlenül szolgálhassa az ő érdekeit.

Szerintünk egy cseppet se volt szép öntől, hogy lemaszkizotta önmagát s pironkodás nélkül mer ilyenfélét mondani: „a keresztény eszmék védelmének tere oly kitűnő fejőstehének bizonyult“, hogy stb. — Hát ha a „Magyar Szabadság“ fejőstehének nézi a keresztény eszmék védelmének terét, úgy méltó rá, hogy az első keresztény ember, aki éri, fölrugja fejökével együtt, mikor az alá a fejőstehén alá akar ülni.

Ha a Magyar Szabadság szerkesztője azért nem ment oda, ahova a váci püspök ur őt utasította, hanem eljött ide és arra vetemedett, hogy a zsidószabadkőmives Pesti Naplóhoz, ha beveszik, beszegődjék valami kis kihordónak, vagy egy széket csináljon és alája üljön annak a fejőstehének, — hát csak keresse azt a ki-aszott tőgyet. De akik azt a — szerinte — fejőstehénet ápolták, védelmezték, szívők vérével és agyuk velejével táplálták, azonban soha sem fejték: azokat ne

iparkodjék magával lerántani a piszokba, mert az nem fog sikerülni neki.

Miattunk ön az évközben megbukott néhai Független Néplap (Medvei zsidó volt lapja) minden előfizetőjét megszerezheti, sőt megengedjük, hogy ha a fejéssel erőszakoskodni fog, talán még abból az elesigázott, aszott tőgyü tehénből is fog tudni annyit kifejni, hogy szert tehet egy darab vajas kenyérre. De aztán vigyázzon rá, mert bármilyen erős alapra van ön állítva, azért könnyen porba ejtheti azt. Meg aztán már nem egyszer esett meg, hogy nagyobb legény kezéből is kiette a kenyeret a kutya, vagy a — gunár.

Ha ön azt hiszi, hogy néhány gyanúsító piaci szólásmód elsajátítása után, Pletyka néniel frigyessülve, egyszerre képesítve van lapszerkesztésre, és valaki önt, mint ilyent „erős alapra állítja”, — hát csak szerkeszsen lapot békeségesen, ha talál rá olvasókat, vagy lap támogatók helyett alaptámogatókat. De tudja meg azt, hogy olyan embernek, akit úgy állítottak erős alapra, olyanokat, akik saját emberségükből, a nép bizalmától támogatva, éveken keresztül vívott küzdelemmel vívtak ki a maguk részére az önénél mindenesetre erősebb alapokat és talán magasabb színvonalat is, — lerántani annak dacára se lehet, hogy sokkal magasabban állanak az akarnoknál.

Majláth Gusztáv gróf kinevezése.

Majláth Gusztáv gróf erélyes föllépésének megvolt az üdvös sikere. Bánsly urék alantjáró furfangjának meg kellett hajolni a gróf önérzete előtt. Azt hitték ezek a jó urak, hogy mindenki oly mohón kap az emelkedés alkalmán, mint a liberálisok s mindenkivel úgy lehet alkudozni, ha az előbbi megállapodást fölcusfolva *utódlási jog* nélkül nevezik is ki. Ámde emberükre akadtak. Majláth gróf önérzetes lélekkel jelentette ki, hogy ha kinevezésével nem kap *utódlási jogot* is, nem fogadja el a kinevezést. Ez az erélyes beszéd megijesztette egy kissé a miniszter urakat. De csak kissé, mert bizton remélték, rá fogják birni Majláth gróft, hogy álljon el e szándékától. Könyörögtek is neki s biztosították, ha nem lesz is kitéve kinevezési okiratában, hogy *utódlási joggal* neveztetett ki, biztosra veheti, hogy a még élő püspök halála után ő fog következni az egyházmegye élén. Majláth gróf azonban nagyon jól tudva, mit lehet a liberális urak ígéretére adni, kereken kijelentette: inkább marad Komáromban, inkább helyettesíti tovább is Molnár apátot, de így nem fogadja el a kinevezését. S ebbeli szándékától nem is tér el semmi kérésre se. S nem tért el. A kormány volt kénytelen tehát engedni, nehogy nagy botrányokat idézzen föl alattomosága. Így történt, hogy Majláth Gusztáv gróft *utódlási joggal* neveztek ki segédpüspökül *Lönhardt* Ferenc erdélyi püspök mellé.

A kinevezés az egész országban nagy örömmel fogadtatott, mert Majláth gróft mindenfelé apostoli buzgalmu, s papi erényekkel tündöklő papnak ismerik. Alkalmasabb emberre nem találtak volna. Buzgalma,

áldott jó szive, tiszta katolikus fölfogása, hitvallói bátorsága, jótékony volta igazi apostollá teszik őt.

Boldognak mondjuk Erdélyt, hogy oly püspöke lesz, mint Majláth Gusztáv gróf. Bár minden püspöki széken egy-egy Majláth Gusztáv ülne!

Midőn ez igénytelen sorokban örömnünknek kifejezést adunk, szívünk mélyéből kívánjuk, hogy az eddigi áldásos működése körében talált szeretet és ragaszkodás gyarapodjék meg az erdélyiek szeretetével és ragaszkodásával; egyházmegyéjének hivei ép oly vonzalommal viseltessenek iránta, mint a komáromiak vonzódtak hozzá, kik atyákép tisztelték és szerették. Isten segítő malasztja támogassa szent törekvéseiben s minden vállalatát fényes siker koronázza.

Meg vagyunk győződve, hogy Majláth Gusztáv neve a legragyogóbb nevü erdélyi püspökök neve között fog sugárzani.

Majláth Gusztáv gróf életrajza.

A jótékonyág férfairól legnehezebb életrajzot írni, mert azok áldásukat elrejtözve terjesztgetik, sikereikkel nem szoktak dicsekedni, sőt ha mások említik is, ők kissebbíteni igyekeznek.

Igy vagyunk Majláth Gusztáv gróffal is. Rendkívüli nagyarányu buzgalmas, alkotásai és jótékonyága mellett is alig rendelkezünk adatokkal, melyekből dicsősége koszoruját megfonhatnók.

Majláth Gusztáv gróf hetedik gyermeke a nagyhirü *Majláth* György országbirónak, akit három gonosztevő erőszakos módon fosztott meg életétől. 1864. szeptember hó 24-én született a baranyamegyei *Bakócán*, a család kies nyaralóhelyén. Elemi és középiskolai tanulmányait otthon végezte *Döbrössy* Alajos, a pécsi püspöki tanítóképző-intézet jelenlegi igazgatójának vezetése alatt, aki mindent elkövetett, hogy a szülők mintaszerű vallásosságát és hazafiságát a gyermek lelkébe átplántálja. Eretségü vizsgálatát a budapesti II. kerületi egyetemi főgimnáziumban tette le kitünő eredménnyel, majd a strassburgi egyetemre ment, ahol a jogra iratkozott.

Két évet töltött itt. De közbejött édes atyjának szomorü halála, ami annyira megrendítette, hogy ott hagyta a jogi pályát, azzal a világi élet minden káprázatos előnyeit s vallásos lelkének egész melegével az egyházi rendbe lépett, pappá lett.

A theológiát a bécsi egyetemen végezte, mint a Pazmaneum növendéke. 1887. október 7-én szentelte föl *Simor* János, az akkori hercegprimás. Minthogy azonban a gyöngye szervezetü fiatal pap időközben nagyon betegeskedett, egy időre szabadságolta. A következő év őszén pedig kinevezte az esztergomi érseki papnevelő-intézet tanulmányi felügyelőjévé.

Innen kezdve Majláth Gusztáv gróf élete nem egyéb, mint a papi erényeknek, a jótékonyágnak folytonos gyakorlása.

A kispap előtt a prefektus a felsőbbségnek, a szigorúságnak a kifejezője, akinek az alakja tiszteletet, engedelmisséget követel s akire alázatos félelemmel tekintenek a papnövendékek. Mikor Majláth gróf prefektusi minőségben növendékei előtt először megjelent, nem egy szigorü, tekintélyes prefektusnak a benyomását tette. Igénytelen kis alakja, amely ugyszólván elveszett a kispapok reverendái között; mosolygó, mindig vidám arca, szelid tekintete, amely szeretettel csüngött a növendékek mindegyikén: minden másra engedtek következtetni, csak arra nem, hogy Majláth gróf képes legyen a tanulmányfelügyelő nehéz, sok gonddal és kellemetlenséggel teli terheit vállaira venni s azokat

derekasan el is viselni. És lett belőle a valódi prefektus mintaképe. Az a száz és egynéhány fiatal gyerek-ember, akiknek a gondozását Simor hercegprimás reábizta, egy csapással megszerette. A szelidlelkűek mindenben a kedvét keresték, a virgoncabbak, a „gonosz-csontok“ félték ártatlan rakoncátlanokásaikkal őt megbántani, mert szerették mindannyian úgy, mint a hogy a gyermek szereti a maga édes atyját. És Majláth gróf csakugyan gondos atyja volt a reábizottaknak.

Részese akart és tudott lenni „gyermekai“ örömeinek, bánatának egyaránt. A kit szegénynek tudott, azt segítette. Nem egy kispapot öltöztetett föl tetőtől talpig a saját költségén. A beteges és gyöngye a legjobb ápolóját ő benne találta. Akkor még nem volt szokásban az esztergomi szemináriumban a reggelizés. Az a sok fiatal, fejlődésben lévő növendék kénytelen volt vacsorától másnap délig koplalni s nem egy gyomorbetegség származott ebből a hosszú böjtből. Fájt ez Majláth grófnak nagyon s majd a félszeminárium az ő pénzén reggelizett.

A betegeket valóságos önfeláldozással ápolta. Pedig abban az időben sok és nehéz betege volt az esztergomi szemináriumnak. Reggeli első és esti utolsó látogatása a betegeknek szólt. Sorra járta a betegeket; vigasztalt, bátorított s mert maga is hive a Kneipp-féle vizgyógyomódnak, ezzel sok növendéknek adta vissza az egészségét. A kit súlyosabb baj gyötört, órák hosszat ült a beteg ágya mellett s ha tudta, hogy jól esik a betegnek és szükséges, éjszakákon át is virrasztott mellette vigasztalva és imádkozva. Sőt tett többet is. Meránba, Arkóba, Wörishofenbe küldötte a lábadozókat a saját költségén. Hogy mennyi és mi jót tett a szeminárium falain kívül a városban, arról Esztergom árvái, szegényei, kórházai, nevelőintézetei tehetnek fényes tanubizonytságot.

Nem csoda, ha ez a fáradhatatlanul munkás élet amugy is gyöngye erőit aláásta s két évi hivataloskodás után s nehéz betegen kellett a szemináriumot s szeretett növendékeit odahagynia. Merán és Olaszhon balzsamos levegője, a nyugodtabb élet azonban megadta neki a gyógyulást s két év után visszanyert erővel, teljes egészségben vette át újra hivatalát s viselte azt az 1895-ik év elejéig a mikor Vaszari Kolos hercegprimás Molnár János apát-plebános helyettesül Komáromba küldötte.

A működési tér más és nagyobb lett. Majláth gróf a régi maradt: Eddig száz és egynéhány lévitára viselt gondot, most egy katolikus hitközségnek lelki vezetésére hívta az Ur. A Komáromban eltöltött két esztendő, hiveinek rajongásig menő szeretete s az ellenfél igaz tisztelete a tanubizonytságot reá, hogyan töltötte be lelkeszi nehéz hivatását.

Lelkének minden gondolatját, szívének minden szeretetét arra pazarolta, hogy hitközségét, hiveit erkölcsileg, anyagilag javítsa és emelje. Valóságos apostola lett Komáromnak. Küszöbét senki — pedig be sokan jöttek hozzá! — vigasztalás, segítség nélkül át nem lépte s a míg a gyóntató- és prédikációs-székben számtalan léleknek adta meg a hit vigasztalásainak kenyerét, maga kereste föl a szegényeket és betegeket, hogy saját szemével lássa, mivel segíthet legjobban rajtuk. Hogy a társadalmat is belevonja a jótékonyaságba, megalkototta a Szent-Vince társulatot.

Se szeri, se száma, a kik közbenjárásáért folyomadtak s bizony nem egy szegény szülőnek nevelőti fiát vagy leányát az ország valamelyik katolikus nevelőintézetében.

Pár ezer forint az, amit önmagára, háztartására,

káplánjaira költött; jövedelmének többi ezereiről csak az Isten angyala adhat számot, aki a jótettek könyvét és adatait vezeti, mert Majláth Gusztáv gróftól, ha rajta mulnék, senki se tudna meg semmit.

Örök hálára kötelezte Komáromot, mikor a katolikus legényegyesületet megalapította s feledhetetlen emléket állított hiveinek szívében akkor, mikor a hitközség régi iskolája helyett, közel negyvenezer forint költségen a katolikus tanuló sereg számára egy új diszes palotát emeltetett.

Százezer forintra becsülik azt az összeget, amit Majláth gróf a Komáromban töltött két esztendő alatt az egyház és a haza oltárára, kulturális és jótékony célokra áldozott; de ezerszerre értékesebb az az eredmény, amit a lelkiekben papi tiszta élete, krisztusi buzgalma és apostoli fáradhatatlansága révén fölmutathat. Komárom közönsége sirva bucsuzik tőle, mert úgy érzi, hogy gondviselő atyját veszteti el benne és boldognak mondja a gyulafehérvári egyházmegyét, amely püspökéül, apostolául üdvözölheti.

— Nem kerestem soha a kitüntetések, oda megyek, a hova az Isten akarata hi. Egy a vágyam: hogy ott, a hova rendel, helyt álljak s egyházzal és hazámmal minden erőmmel, legjobb meggyőződésem szerint hasznára munkálkodhassam.

Ezek az új püspök elvei. Ezek az elvek biztositanak bennünket, hogy mint püspök egyházának, hazájának csak disze leend.

T. Olvasóinkhoz!

Felkérjük mindazon tisztelt előfizetőinket, kik még ez évre nem újították meg előfizetésüket, sziveskedjenek azt mielőbb megújítani, mert — miután már második hónapja van az új évnek — az elő nem fizetett lapokat e hó végén beszüntetjük. Nehogy az expedicióban zavarok forduljanak elő, ismételve figyelmeztetünk mindenkit az előfizetés mielőbbi beküldésére.

Hazaifias üdvözlettel
a kiadóhivatal.

H I R E K.

A „Mezőgazda“ tartalma. Paraszt-szocializmus. — A kiteliszövetkezést. — A Paland-China nevezetűs sertésfaj. — Gazdasági előadások. — A Margit-sziget jogi természetének rendezése. — Szétfoszló birtokok. — A sertésvész keletkezése és káros hatása. — Különfélék. — Hírek. — Piac.

Az ugodi petíció. Jan. 22-ik számunkban, félreértés folytán azt irtuk három derék néppárti polgártársunk tudósítása alapján, hogy Ellinger T. német-telei plebános ur átment Vaszarra és ott a kormánypárt részére korteskedett, százásokat ígérve azoknak a néppárti választó polgároknak, akik a Pongrác bárócska megválasztása ellen benyújtott kérvényt aláírták. —

Mint most örömmel értesülünk róla, a tényállás nem ez, hanem az, hogy Ellinger ur, aki a kerületben a néppártnak egyik legerősebb oszlopa, meghallván, hogy a kormánypárt százasokkal iparkodik panaszuik visszavonására birni a néppárti választókat: átsietett hozzájuk, hogy a csábitás ellen megerősítse őket. Ez alkalommal beszélt ő százasokról, de természetesen csak azért, hogy majd ha azokat a kormánypárt be fogja vinni a faluba, a polgárok képesek legyenek a Judásbér megvetésére. — Ami tudósítónk azonban tévesen hallván a hirt, mint örálló, hű és becsületes néppártiak megijedtek azon, hogy embereinket meg akarják vásárolni, és hirt adtak a merényletnek véit esetről a táboroknak. Egészen jóhiszeműleg jártak el és csak használták az ügynek, mert fölszólalásuknak lehet köszönni, hogy a helyzet tisztázódott s hogy a vélt ellenében, örömmünkre, egyik legjobb barátunkat volt szerencsénk fölismereni.

Keresztény önvédelem. A keresztény katolikusság ime szemmel láthatólag megmutatja, miben áll az ő antiszemitasága, melyet oly rossz néven vesznek tőle a zsidók és a zsidóliberális rabszolgák. Keresztény hitelintézeteket szervez, hogy megszabaduljon a zsidó pénzuzsorától és ker. szövetkezeti boltokat állít, hogy a zsidó áru-uzsorával se lehessen őt kifosztani. Így fogja majd idővel megbuktatni azokat az elbizakodott zsidó takarékpénztárakat, melyek az ő filléreire hízta meg és most annak dacára zsarnokoskodni akarnak a ker. nép politikai meggyőződése fölött is. Ha a ker. nép összetart, úgy néhány évtized alatt hire se lesz itt többé se a pénz-, se az áru-uzsorának, mert úgy a zsidó tökepenzeseknek, mint a zsidó boltosoknak vissza kell vándorolniuk Galliciába, ha meg akarnak élni. Legujabban Tolna-Szakályból értesítenek róla, hogy a ker. önszegélyző szövetkezet ott is megnyitotta már az ő vegyeskereskedési üzletét, sőt a szomszédos községekben, ugymint Regölyben, Párriban, Udvariban és Gyula-Jovancán szintén virágzik már az üzlet, az utóbbi helyen pláne két boltot is akarnak nyitni. *Arvamegyéből* szintén arról értesítik lapunkat, hogy mélt. *Abaffy* Emil csász. és kir. kamarás ur fáradozása folytán a „*keresztény fogyasztási és hitelszövetkezetek*” már több községben virágzanak Izrael nagy szomorúságára, most pedig Hrustin, Nagyfalu, Párnicz, Bezina, Nizsna, Bjélipotok és Sjeszek községekben van alakulóban. — Isten áldása kísérje a szegény nép megmentésére irányuló nemes törekvést! *Baltavárott* a liberális párt elnöke nagy fennen kérkedett vele, hogy a községi tisztviselők választásánál egy néppárti polgár se érvényesülhet. A jegenyefa tudvalevőleg nagy legény lenne, ha g . . . ja volna. De ha nincs hát kutyába se veszik a virtussát. Így történt *Baltavárott* is, ahol a derék polgárság érthetően megértette a hencegővel, hogy eb ura a fakó. Nem a község minden tisztségre, hanem még a hegy-elöljárói tisztségekre is kivétel nélkül becsületes néppártiakat választott. Ez aztán a ferfiás felelet a zsidóliberális hetvenkedésre.

Zarándoklat Lorettóba. Gaibl Sándor Garam-kövesdi esp.-plebános ur, aki tavaly zarándoklatot vezetett Lorettóba s akihez azóta több oldalról érkeztek be kérdezősködések afelől, vajjon lesz-e zarándoklat az idén is: fölkerlte lapunkat annak kijelentésére, hogy igenis szept. vége felé, vagy okt. elején ismét fog vezetni zarándoklatot annak a szent háznak megszemlélésére, a melyben a sz. Család 33 éven át lakott s amely jelenleg Lorettóban van.

Apponyi házassága. *Apponyi* Albert gr. is megunta végre az agglegényi életet. Fiatalabb éveiben nem

akart családot alapítani, hogy minden idejét, gondoskodását és szeretét hazájának, nemzetének és a közügyek szolgálatának szentelhesse. Végre 51 éves korában be kellett látnia, hogy páratlan erőfeszítésével se képes boldogságot szerezni nemzetének, mely mihasznák kezébe adta magát, hanem még a feje fölé tornyosuló szerencsétlenségeket se képes róla elhárítani, mellette csak hálátlansággal találkozik. Visszavonul tehát a sokáig nélkülözők családi fészekbe, hogy boldogiton és boldog legyen. Megfelel azonban, hogy ezután is szolgálni fogja azért a nemzetet, mert valószínűleg elfogadja a londoni nagykövetségi állást.

Megint sajtóper. Hétfőn délután megint a *Magyar Néplap* fölött itélkezett az esküdtszék. Egy hírünk adott rá alkalmat, amelyben azt irtuk, hogy a miniszterek, ha kezet fognak azokkal, akik a hamis választásokat vezetik, maguk is elpiszkosodnak tőlük. E sajtóügyre még vissza fogunk térni. Helyszüke miatt itt csak azt jegyezzük meg, hogy a tizenkét, többnyire fővárosi boltos esküdt kétharmada úgy ítélte, hogy piszkos választások nem voltak. S a hír íróját, azért, hogy piszkos választásokat emlegetett, a törvényszék *hat hónapi fogházra és ötszáz forint pénzbírságra* ítélte, ami nyolcz hónapot jelent, mert hiszen a vádlott szegény ember. Lepsényit *királlysértésért hat hónapi államfogházra* ítélték; ezt a szegényt pedig a kormány állítólagos rágalalmazásért *nyolc hónapi fogházra*. — Most csak enyit akartunk mondani, mert ez is éppen elég egyszerre, hogy fölötte elmélkedjünk.

Kormánysegély a pánszlávoknak. Selmechányán van egy luterános középiskola, melynek tanári kara évenként 13 ezer forint segélyt kap a kormánytól, természetesen a felekezettelenné elkeresztelt kath. tanulmányi alapból, mert így kívánja azt a dicső szabadelvűség. E középiskolában évek óta hazaellenes egyesületek állnak fön és működnek titokban a nemzet megmontására. Ezen egyesületekről mindenki tudott, csak a segélyben részesített tanári kar nem, míg végre most az is tudomást szerzett róla, mert valami derék hazafi nyilvánosan megnevezett 46 olyan lyceumi luteránus tanulót, a felsőbb osztályu tanuló ifjúság értelmiségének színe-javából, akik valamennyien tagjai a haza- és nemzetellenes titkos egyesületnek. Kiváncsian várják, miféle elégtételt szolgáltat a nemzetnek a magasabb közéleti erkölcsstan vlassicscsa, annak a luteránus tanári karnak mulasztásaért, amely államsegélyen élve, nem volt képes észrevenni azt a lázas tevékenységet, melyet a vezetése és felügyelete alá bízott tanuló ifjúság a haza megmontásának gyalázatos munkájában kifejtett? — A néppártot gyanusítja azzal a liberálizmussal, hogy a haza ártalmára pakliz a nemzetiségekkel, a miért a néppárt eddig tulnyomó részében kath. és a miért egyenlő jogokat követel nyelvkülönbség nélkül mindazok részére, akik ezt az áldott országot tartják édes hazájuknak. Ime most kisül, hogy a kormány dédelgetettjei valóságos pánszlávok. Hát azért kellett a kormánynak folytonosan gyanusítania a néppártot, hogy saját titkos pánszlávizmusról elterelhesse a figyelmünket? Ime ott van a selmechányai luteránus lyceum az ő, 13 ezer forint évi kormánysegélyt élvező tanári karával és 46 pánszláv tanulóival, akik között *egyetlenegy* kath. vallásu sincs! Jó lesz ezt a szomorú tapasztalatot megőrizni az emlékezetünkben, hogy a zsidóliberális kormánypolitika alávaló gyanusításával szemben mint tény mindenkor fölhasználhassuk.

Miért nagy az adó. E kérdést iger. szépen meg lehet világítani a következő liberális gazdálkodási rendszer bemutatásával. *Hrustin* arvamegyei községben

már két év óta van egy állami iskola, amelyre, hogy semmi szükség nincs a kath. iskola mellett, kitűnik abból, hogy az állami tanító két év alatt egyetlenegy gyermeket se irhatott be az iskolájába. És azért csak huzza a 400 forintnyi tanítói fizetést és a 100 forint lakásbért. Sőt 134 forint áru butort is csináltatott a papiroson levő állami iskola részére. Mi több a tanító *mellék költségek* címén még 79 forintot vett föl már két évben. Eppen nem fog meglepni bennünket, ha egyszer csak azt halljuk majd, hogy az állami tanító ur *segédtanító* fizetésért is folyamodni fog az államhoz. Nincs is jó dolga, hogy meg nem próbálja, mert biztosan megkapná.

Komlóssy Ferenc büntetése. Megtalálta azt, amit keresett. A papság és a katolicizmus ellen támadása már is termi keserű gyümölcsöt. Esztergomból írják az Alkotmánynak, hogy a gremialis papság elhatározta, hogy Komlóssy Ferencel minden társadalmi összeköttetést megszakít. Bizonyára minden büntetés között ez a legkeserűbb büntetés s talán elég hathatós figyelmeztetés lesz a megtérésre. Egyébiránt más oldalról is érik a püspöki javadalom után kapaszkodó zsidóliberális papot kedves meglepetések. Így a Turóc-Szt.-Mártonban megjelenő „*Narodnie Novini*” jan. 26-iki számában ezeket mondja egy uri ember: „Komlóssy ur azzal mer hetvenkedni, hogy ő antiszemita meggyőződésével nem házalt. De bizony házaltál, barátom, hanem a kanonok és apát nem emlékszik többé vissza a 600 forintos nagyszombati professorra. Akkor történt, midőn első föllépted előtt Verbón, hozzám is jöttél, s benyulva zsebedbe, kihuztad családi értéktágyaidat: két fülbevalót, 3 arany gyűrűt, 1 karperecet, s néhány régi ezüst huszast (talán keresztiszülőid ajándéka) s siránkozó hangon keseregtél: „Testvérek! segítetek rajtam ez az én egész vagyonom! Omnia mea!” Azután mellét verve fennen hangoztatta: „Ő az egyházat és a katolikus vallást védi”. Egész másképp viselkedtél Kosztolnán, Krajnán. Kosztolnán a legbefolyásosabb embert — evangélikust — úgy vélted megnyerni, midőn szigorú hallgatás pecsétje alatt, azt mondtad neki, hogy a választás után rögtön lutheránussá lész. Krajnán házaltál Istóczyval is. Midőn kath. paptestvéreid jöttek hozzád tisztelegni, alig hogy észrevetted őket, boszankodva sugtad fülembe: „Ha kath. papot kell látnom, inkább látom az ördögöt”. Ha az itt mondtottak igazságot tartalmaznak, hát ez mindenesetre olyan jellemzés, mely teljesen képes megsemmisíteni egy kath. papot.

Mulatságok. A *nyitrai* kath. legényegylet jan. 31-én alapítókéje gyarapítására szépen sikerült színelőadást rendezett. — A *dunaszerdahelyi* kath. legényegyesület saját pénztára javára febr. 13-án tombolával egybekötött zártkörű táncvigalmat rendez. Kezdeté 7 órakor. Belépti díj 50 kr. — A *nagykálói* kath. kör febr. 14-én saját pénztára javára zártkörű táncmulatságot rendez. Személy-jegy ára 1 frt.

Adakozások. *Bozóky* Teréz kisasszony Budapest *Knezits* József és *Biró* Zoltán részére 1—1 forintot adott. Az Isten fizesse meg!

Stáció képek, menyezetek, lobogók, valamint bármily nemű egyházi szerek jutányos árak mellett kaphatók **Oberbauer A.** utóda cégnél, József kir. herceg és Klotild kir. hercegasszony ó cs. és kir. fens. udvari szállitójánál.

Ellemert megbízhatóság, pontos és szolid kiszolgálás.

Egyházi szerek, templomi zászlók és lobogók stb. bevásárlására ajánljuk **GAVORA JÓZSEF** egyházi szerek műintézetét Budapest váci-utca 17.

Keresztuti képek, zászlók, imakönyvek, kegytárgyak menyezetek, miseruhák, csillárok, szobrok, s bármily más nemű **egyházi szerek** előnyös feltételek és **jutányos** árak mellett beszerezhetők

Szüts és társánál.

A bibornok érsek s Magyarország hercegprimás udvari szállitójánál **Budapesten.**

Árjegyzék kívánatra bérmentve küldetik.

HITBUZGALMI ROVAT

Sz. Dorottya szüz és vértanu.

Február 6.

Kappadociai Cezareában élt a harmadik század végén és a negyedik elején. Mikor Dioklecian császár a keresztények üldözésére kiadta hirhelt parancsolatját, Dorottya akkor már szépségéről, okosságáról, keresztény hitéről, erényes, tiszta életéről, a környéken ismeretes volt s nagy tiszteletben állott az ismerősök előtt. Az üldözési parancs végrehajtója Szapric látni kívánta a nagy tekintéllyel bíró Dorottyát. Maga elé idézte hát és felszólította, engedelmessédjék a császári törvényes parancsnak, és mutasson be áldozatot az isteneknek.

— A mennyei császár, — válaszolá szerényen, de határozottan Dorottya, — mást parancsol. Azt parancsolja, hogy neki szolgáljanak a halandók, mert írva van: Csak a te Uradat, Istenedet imádd és egyedül neki szolgálj. Itéld meg tehát, kinek kelljen inkább engedelmessédjünk, a földi császárnak-e, a vagy a mennyeinek.

Szapric nem sokat törődött Dorottya feleletével, hanem arra figyelmeztette, hogy ha nem nyújt áldozatot az isteneknek, akkor borzasztó kinoknak teszi ki magát. Ő azonban nem riadt vissza a fenyegetéstől, hanem habozás nélkül felelt: Kínzásaid csak rövid ideig tartanak, a gehenna tüze ellenben, a hova kerülnek, ha áldozatot nyujtanék, örökké tartana. Balgaság volna azért a csekély ideig tartó kinok helyett örök kinokba rohanni. A bálvány istenek nem voltak egyebek, mint bűnös emberek és azért nekik áldozatot bemutatni nem szabad; mert áldozat csak az Istent illeti.

Szapric haragra lobbant, Dorottyát csigán felhuzatta és úgy hagyta függni, de a szüz azért nem hallgatott el.

— Ugy látom, te csufot akarsz belőlem üzni. Tedd meg hát, amit tenni akarsz, különben nem láthatom meg azt, akit oly annyira látni óhajtok.

— Kit kívánsz látni?

— Krisztus Jézust, az élő Istennek fiát.

— És hol van Krisztus?

— Mint Isten, minden helyen van, mint ember, az Atya Isten jobbán ül a mennyországban.

Szapric, attól tartott, hogy ha Dorottyát tovább is szólni engedi, beszédére a hallgatók majd megszeretik azt a boldog hazát és keresztényekké lesznek. Ezt megakadályozandó, levétet é őt és két hitehagyott nőnek adá át, hogy ezek Dorottyát a keresztény hitről tántorítsák el.

Ezek saját kizárásukra hivatkozva figyelmeztették Dorottyát azokra a borzasztó kinokra, amelyek reá várnak.

— Mi is keresztények voltunk, mint te, mi is imádtuk Krisztust, mint te, de a kinokat nem birtuk kiállani. Te se fogod azokat elbirni. Ne tedd hát ki magadat a hiába való kinoknak. Fialtal vagy. Jó dolgod lesz, ha a császár parancsát teljesíted. Utoljára is a császár törvényes uralkodó. Neki engedelmességni mindenki tartozik. Hiszen azt kívánja Krisztus is, hogy engedelmességetek a törvényes hatalomnak. Ha engedetlenségetek a földön megbüntet a császár, halálot után pedig az Isten.

Igy, hamis beszéddel igyekeztek Dorottyára hatni.

Dorottya Istenhez imádkozott, erősítő kegyelmét kérte.

Meggyőző feleleteivel a két nőt is gondolkodóba ejtette, úgy annyira, hogy azon kezdtek gondolkodni, ne térjenek-e vissza a keresztény hitre.

Dorottya biztatta őket.

— Jó az Ur és bőséges az ő irgalmassága, azok iránt, akik teljes szivükből visszatérnek hozzá.

Midőn pedig azok, bűnük iszonyatosságát felismervén, kételkedtek bűneik bocsánatáról, Dorottya tovább is bátorította őket.

— Isten irgalmáról kételkedni még nagyobb bűn, mint a bálványoknak szolgálni. Ne essetek kétségbe, ő Üdvözítőnek mondatik, mert üdvözít; Megváltónak, mert megvált; Szabadítónak, mert szabadságot szerez. Csak térjete meg teljes szivetekből és kétségkivül kegyelmet nyertek.

A két nő nem állt többé ellen Isten kegyelmének, Dorottya lábaihoz borultak és zokogva

kérték, esedezzék érettök az irgalmas Istenhez. Dorottya imádkozott:

— Ur Isten, ki mondád: „Nem akarom a bűnös halálát, hanem, hogy megtérjen és éljen“. Uram Jézus Krisztus ki mondád, hogy egy megtérő bűnösön nagyobb örvendezés lesz a mennyben az angyalok között, mint kilencvenkilenc igaz miatt: mutasd irgalmadat; vidd vissza nyájadhoz ezeket, hogy mindazok, akik tőled eltávoztak, látván példájokat, hozzád visszatérjenek.

A két nő teljesen megtért.

Szapric bizonyos idő múlva magához hívatta a két nőt és tudakozódott Dorottya viselkedése felől.

Nagyon elálmélkodott azonban, mikor ezek azt felelték, — hogy nemcsak meg nem tántorították Dorottyát keresztény hitében, hanem ellenkezőleg Dorottya megható beszédére már ök is elhagyták a pogány vallást és visszatértek a keresztény hitre.

Szapric fölötte felháborodott erre a két nő ellen, keményen rájuk parancsolt, hogy áldozzanak az isteneknek. Azok azonban parancsára nem hajlottak, amiért is őket Dorottya szeme láttára elevenen megégettette.

Dorottya a két nő elégetésének láttára nem tántorodott meg, azért Szapric Dorottyát a kinpadra vonatta. Testét csigával kifeszítette, fályakkal égettette, arcul verette.

Dorottya mindent békével tűrt, csak arra kérte a hóhérokat, sietnének jobban a kinzással, mert ő látni akarja már színről-szinre Krisztust.

Szapric végre lefejeztette Dorottyát.

Mikor Dorottyát a vesztő helyre vitték, közben Teofil fiatal ügyvéddel találkoztak. Ez eszében tartotta, amit Dorottya mondott, hogy t. i. Krisztus országában örök tavasz van; nem állhatta meg azért, hogy Dorottyától gunyosan ne kérjen majd rózsát és almát abból a Krisztus országából, ahol az örök tavasz van és ahova ő majd halála után eljut.

A vesztőhelyen vannak, le akarják már fejezni Dorottyát. Ez kis várakozást kér. Kis fiu jelenik meg mellette. E kis fiunak Dorottya kendőbe takarva három rózsát és három almát ad át.

„Vidd ezt Teofil ügyvédhez; mondd meg neki, hogy Dorottya küldi azt neki, jegyesének kertjéből.“ A fiu eltávozott. Dorottyát lefejezték.

A fiatal ügyvéd épp dicsekedett társai előtt, mikép hozta zavarba kérésével Dorottyát, mikor hozzá lép a kis fiu és átadja neki a rózsákat és almákat.

Február hava volt. Mindenütt hó és jég, kemény szigorú tél. Rózsának, friss almának hire sehol és ime a rózsák is, az almák is üdék, frissek.

Teofil gondolkozik, Isten kegyelme illeti lelkét s megtér, hirdeti Krisztust. Elfogják, lefejezik. E megtérés Dorottya imájának következménye.

Könyörögj érettünk is sz. Dorottya, hogy a hitükben megingott keresztények bátran megvallják keresztény voltukat.

KÖNYVES-POLC.

Van szerencsém e becses lap igen tisztelt olvasóival tudatni, hogy a mult évi 52-ik számban hirdett „Népénektár” csinos ima- és énekeskönyv 30 kros példányai mindaddig kaphatók, míg ezen lapban annak elfogytáról a tisztelt közönséget értesíteni nem fogom. Kérem tehát azokat, kik még ezen könyvet nem ismerik, vagy kik még belőle rendelni óhajtanak, siessenek megrendelni, mert később már csak 60 kr. és 1 frtért lesz kapható. *Most egy drbért 35 krt., 10 drbért 3 frtot kell ide utalványozni, s ekkor semmi postaköltség nincs;* sőt a 10 dra egyet még ingyen adok. Megrendelhető Csizmadia J. Gyula kántortanítónál Zamárdin (Somogyom.)

MAI KÉPÜNKHÖZ

Mai képünkhöz csak néhány sort írunk, mert egyrészt a jelen számból ugys sok közlemény kiszorult, másokat pedig meg kellett kurtítanunk, másrészt pedig e kép magyarázatra se szorul. Csak rá kell nézni és megelevenednek emlékezetünkben gyermekkorunk kedves téli mulatságai, a szánkázás, a csuszkálás, a hógörgetés, és talán néhány kiméletes elpaskoltatás emléke is föléled bennünk, mikor egészségünkért aggodó szüleink meleg szeretettel fogták meg fagyos kezünket, hogy elpaskoljanak bennünket a hosszas kimaradásért. És e gyermekkori emlék talán ma is könnyet csal ki szemünkből, mert az a kéz, mely verve is áldott, hideg lett azóta, mint a jég, vagy meg is semmisült, mint az idei tél hava.

Szerkesztőség üzenetei

F. Gy. Sajó-Németi. Az egyik jó, de nem eredeti, a másik eredeti, de nem jó, így hát egyik se közölhető. — S. K. Vasvár. Főlebbezzék meg az alispánhoz, annak a kijelentésével, hogy önkének semmi tudomásuk se volt arról, hogy a téren való álldogálást a hatóság megtiltotta, a csendőrök pedig nem mondták meg, hogy miért parancsolták el onnét önöket, holott ez kötelességük lett volna, mert a csendőr csak akkor szánit valamit, ha igazolni tudja, hogy a hatóság meghagyására tesz valamit. Önök adófizető szabad polgárok, nem pedig tehetetlen eszközei a politikai figurává

formálódott önkénykedő szolgabírónak. Még magának a királynak sincs joga önöket politikai meggyőződésük miatt üldözni és birságotlani, nem pedig egy szolgabírócskának, vagy egy államszolgának. — Oszlop. A fölmentésért nem kell fizetni semmit. Tessék följelenteni őt a kerületi anyakönyvi főügyelőnél. Ha a tanúk igazolják, hogy a polgári kötés megtörtént, — bátran, — mert a jegyesek az anyakönyvet nem kötelesek aláírni. E miatt is be kell vádolni azt az ipszét, aki vagy szörnyen ostoba, vagy rosszakaratu. — H. J. Köröshegy. Majd utána nézetünk — L. B. Siklós. A tudositást köszönjük. A hiányzó számokat, ha még van belőlük, szívesen pótoljuk. — Ö. H. J. Ebergöcz. Ha egyikre se szavaznak, nincs joga kinevezni egyiket se, mert a községi bírót úgy kell választani és nem kinevezni. Ha mégis kinevezne valakit, mert hiszen a zsarnokság ma fénykorát éli, meg kell főlebbezni az ügyet az alispánhoz. Magukon zsarnokoskodni ne engedjenek. Községük igazgatásába nem egy szolgabírónak, hanem a Herko Páternek sincs beleszólási joga. A községnek a joga bírónak való személyeket ajánlani és megnevezni, akik közül aztán a szolgabíró kandidateál. — Z. A. Tót-Keszi. Ha jól értjük, ön nyomtatni akar valamit és azt kérdezi: mennyibe kerül? E kérdésre csak úgy válaszolhatunk, ha látjuk, vagy ha megmondja, hogy mekkora terjedelme van annak, amit kinyomtatni szándékozik. — K. B. I. Halas. Mi szavazzuk meg a kvótát? Talán álmodik kend. — A. J. Negyed. Ön megnehezített arra a lapra, hogy az előfizető közönséget olv nyilt orcátlansággal fejőstehéennek merte nevezni? Hát mivelünk hogyan akart elbánni? Különben mai számunkban, megbántott közönségünk iránt való tekintetből, feleltünk neki, és legalább a kath. közönségnek iparkodtunk elégtételt szolgáltatni a rajta elkövetett sértésért. — i. K. J. Csösz. Majd talán a jövő számban. Esetleg a tárgyról vezércikket is, melyet egy kiváló szakértő irt és már sorát várja. — F. J. S.-Szobbb Sajnáljuk, nem szolgálhatunk vele. — H. J. Malomháza. Ha visszament, akkor tetszik tudni hol van. — T. J. Keczel. Valószínűleg tréfa akar lenni, de nem tudjuk megérteni, mert a hangnyomatot nem lehet belőle kivenni, a nélkül pedig komoly színezete van. Nekünk olyan török-közönséggel kell szolgálnunk, amilyen a mosdó. — Cs. I. Lovászi. Hazugság. Hogy szavazhatta volna meg, mikor még tárgyalva se volt. A titkos kormánypárt jobban tenné, ha a saját háza előtt tisztogatna, ahol az egyházpolitikai viták anyai piszkot összehordtak. Ilyen dologban ugys hiába a megszavazás is, meg a meg nem szavazás is, mert ez nem Magyarország belügye, mint a választási kérdés volt és mert most a kormánypártot még más kérdésben se lehetne megbuktatni, nem ebben. Hanem igenis meg lehetett volna buktatni akkor, mikor nem volt többsége és a függetlenségi párt kirántotta a bukásból sok millió forintnyi évi terhet és tömérdek zaklatást zuditván általa a szegény nép nyakára. Ne engedjék magukat eláramtatni. A függetlenségi komédiázó párt csak azért kiált tolvajt, nehogy őt csipjék nyakon. Ennyit azoknak a titkos kormánypártiaknak a gyalázatos gyanusításaira. — A. i. D. I. Bogdánháza. Ha ilyen szavakkal akarjuk kimondani az igazságot, akkor előbb esináljunk végrendeletet (va van miről,) mert bizonyos, hogy keresztre feszítenek miatta bennünket, pedig nekünk még apostolkodnunk kell, önnel együtt. A dögghalál (nem az ázsiai, melytől mindnyájunknak van okunk félni, hanem az a másik, az erkölesi, melytől éppen nincs okunk tartani, sőt melynek föllépését csak örömmel üdvözölhetjük) már megkezdte közöttük a pusztítást. Bizzuk őket erre, majd elbánik velük hamarosan. — M. J. Martfű. Kapható: Nöthling Vilmos magkereskedőnél, Budapest, Kálvin-tér 9. — I. S. Hany. A tiltott idő a vadászásra szól. A kárt tevő állatot, ha van is rá vadászati tilalom, a mi törvényértelmezésünk szerint le szabad löni, mert ez nem vadászat, hanem olyan kár ellen való védekezés, melyért a vadállomány tulajdonosa a szavattosságot magáról elhárította. — M. I. Tahi-Tótfalu. Amennyit lehet, annyit szívesen közlünk. — T. M. Halom p. Lehet, hogy elmennek, de nem bizonyos. — M. J. Belényes. Majd elolvassuk. — M. J. Tahi-Tótfala. A kapaszkodó kis mameluk nevére címzett levelet átadtuk Lepsényi képviselő urnak. Nem hiszszük azonban, hogy azt személyesen kézbesítse az illetőnek, mert annyira nem

becstelenitheti meg magát hogy vele szóba álljon. — 5161. Német-Kér. Olyan mű eddig még nem jelent meg. — K. K. Eger. Majd elolvassuk. — V. I. civil ember. Jozsef főherceg ő fensége egy költeményeért aranytollal és remek műve ezüst tintatartóval ajándékozta meg. — N. K. — sajnos — végképp elhallgatott. — V. A. Miskolc. Tessék megírni, de hüen, nem nagyitva. A lap rendetlen kihordása miatt elég a postán fölszólalnia, mert a kihordó lehet a hibás. — R. P. Dunaföldvár. El fogjuk olvasni. — N. J. Nagy-Kanizsa. Az olyan bitanggal nem az ujság lapjain, hanem a rendőrségi vagy a járásbirósági hivatalban kell leszámolni. — F. M. Pusztá-Nagy-Keresztur. Egy kis türelmet kérünk. Több füzet még nem jelent meg.

A kiadóhivatal üzenetei.

Zolony János. Ersekujvár. Pénzét (1 frtot a H. P. kiadóhivatalának átadtuk.

Gabona

	frtól	frt.
Buza bányási	8.30	8.25
— tiszavidéki	8.40	8.80
— pestvidéki	8.30	8.75
— fehérm.	8.30	8.75
— bácskai	8.40	8.80
Rozs elsőrendű	6.75	6.85
— másodr.	6.35	6.45
Árpa takarmány	4.00	4.35
— égetni való	5.20	5.90
Zab	5.70	6.20
Kukorica	3.30	3.50

A szerkesztésért felelős: Lepsényi Miklós.

PSERHOFER J.-féle gyógyszertár

Bécsben, I. kerület, Singerstrasse 15. sz. alatt
„ZUM GOLDENEN REICHSAPFEL“

„VÉRTISZTÍTÓ LABDACSAI“

melyeket azelőtt „Egyetemes labdacsoznak“ neveztek jogosan megérdemlik ez utóbbi nevet, mivel ezek a labdacsok nagyon sok betegségben használhatók kitűnő hatással. Ezek a labdacsok sok évtized óta vannak általánosan elterjedve és kevés olyan család van, mely egy kis készletet ne tartana otthon ebből a kitűnő háziszorból. Számos orvos ajánlja ezeket a labdacsokat háziszorban különösen ama bajok ellen, melyek rossz emésztés és székrekedés által támadnak, u. m. epekeringés zavara, májbaj, bélgyöngöseség, felfújódások, az agyban való vértódulások, aranyér eseteiben stb. A vértisztító tulajdonságuknál fogva különösen jó hatással vérszegénységben és az ebből eredő betegségekben: sápattságban, ideges fejfájásban stb. A vértisztító labdacsok hatása enyhe, fájdalmat nem okoznak és így a leggyöngébb betegek és gyermekek is bizvást bevehetik.

Ezen vértisztító labdacsok több mint 100 év óta tiszta és hamisítatlan minőségben kaphatók az „arany birodalmi almához“ címzett gyógyszertárban Bécsben, Singerstrasse 15. sz. a. s egy 15 szem labdacsoot tartalmazó doboz (skatulya) ára 21 kr. o. é. Egy csomag, melyben 6 doboz van 1 frt 5 krba kerül, bérmentve, utánvételi küldésnél 1 frt 40 kr. Egy csomagnál kevesebb nem küldetik el. Az összeg előleges beküldésével együtt: 1 csomag 1 frt 25 kr., 2 csomag 2 frt 30 kr., 3 csomag 3 frt 35 kr., 4 csomag 4 frt 40 kr., 5 csomag 5 frt 20 kr. és 10 csomag 9 frt 20 krba kerül. Ezen kívül még mindennemű megbízások elfogadhatók s a leggyorsabban és legolcsóbban teljesítetnek az „arany birodalmi almához“ címzett gyógyszertárban: Bécs, Singerstrasse 15. sz. a. Csak azon labdacsok valódiak, melyeknek használati utasítása J. Pserhofer aláírásával van ellátva és ezen aláírás minden doboz födélen vörös színben van nyomtatva. — Raktár Budapesten, Török József gyógyszertárban, Király-utca 12. sz. a.

Richter-féle Horgony-Pain-Expeller Liniment. Capsici comp.

Ezen hírneves háziszor ellentállt az idő megpróbáltatásának, mert már több mint 27 év óta megbízható, fájdalomcsillapító bedörzsolésként alkalmaztatik köszvénynél, csúznál, tagszaggatásnál és meghüléseknél és az orvosok által bedörzsolésekre is mindig gyakrabban rendeltetik. A valódi Horgony-Pain-Expeller, gyakorta Horgony-Liniment elnevezés alatt, nem titkos szer, hanem igazi népszerű háziszor, melynek egy háztartásban sem kellene hiányozni. 40 kr., 70 kr. és 1 frt. üvegenkénti árban majdnem minden gyógyszertárban készletben van; főraktár: Török József gyógyszerésznél Budapesten. Bevásárlás alkalmával igen óvatosak legyünk, mert több kisebbbértékű utánzat van forgalomban. Ki nem akar megkárosodni, az minden egyes üveget „Horgony“ védjegy és Richter czéggeljesítés nélkül mint nem valódit utasítsa vissza.

RICHTER F. AA. és társa, os. és kir. udvari orvosi, RUDOLSTADT.

Hirdetéseket lapunk számára kizárólag a
„MAGYAR NÉPLAP“ kiadóhivatala fogad el.

A

„Magyar Néplap“

elárusítás végett minden
vidéki dohány-tőzsdének
megküldetik, ha egy leve-
lező-lapon eziránt kiadó-
hivatalunk megkerestetik.

(Tisztelettel kérjük t. elvbarátainkat is lapunk szétküldése körül közreműködni olyformán, hogy városukban ily tőzsdét szerezni s a czímet kiadóhivatalunkkal közölni sziveskedjenek.)

Magyar Néplap

MEZŐGAZDA,

Christliches Volksblatt

és

KRESTAN

szerkesztősége és kiadóhivatala

BUDAPEST,

Práter-utca 44. szám.

(Óriás-utca sarkán.)

MEGHÍVÁS.

PESTI MAGYAR KERESKEDELMI BANK
55-ik RENDES KÖZGYÜLÉSÉRE.

mely 1897. évi február 13-án délutáni 6 órakor a bank helyiségében fog megtartani.

TÁRGYAK:

1. Az igazgatóság jelentése.
2. A felügyelő-bizottság jelentése, a mérleg megállapítása, a nyeremény felosztása iránti határozat és a felmentés megszavazása.
3. Alapszabályszerű igazgatósági választások. Az alapszabályok 36. §-a értelmében a kilépő igazgatósági tagok újból választhatók.
4. A felügyelő-bizottság választása.

Az alapszabályok 19., 20. és 21-ik §-ai értelmében minden részvényes, kinek részvényei három hónappal a közgyűlés előtt a bank könyveiben névre be vannak jegyezve, jogosítva van a közgyűlésen résztvenni, vagy magát meghatalmazott által helyettesíttetni, kinek azonban szintén részvényesnek kell lennie.

A szavazati jog érvényesítése céljából a részvények, szelvényekkel együtt, az alapszabályok 18-ik §-a értelmében **folyó évi február hó 10-éig** a bank értékpapír pénztárnál leteendő, hol is az 1875-ik évi XXXVII. törvény cikk 198. §-a és az alapszabályaink 45-ik §. értelmében a megvizsgált évi mérleg a felügyelőbizottság jelentésével együtt nyolc nappal a közgyűlés előtt átvehető.

Budapest, 1897. január hó 28-án.

Az igazgatóság.

RÉTAY és BENEDEK

ezelőtt

KRISZTA és TÁRSA,

miseruhák, egyházi szerek, zászlók és egyleti lobogók gyára,

Budapest. IV. ker., Lipót-utca 21. sz.

A nagymélt. és főtisztelendő Császa György kálcsai érsek és a budapesti oltáregylet egyedül szállítól.

Ajánlják bőven felszerelt raktárukat, nevezetesen: miseruhákat, templomi zászlókat, tűzoltó-, iskolai és temetkezésgyleti, iparos-dalegyleti lobogókat, szentségtartókat, kelyheket, áldoztató kelyheket, keresztek, füstölőket, oltárlámpákat, csillárokat, szobrokat, nagy választékban. Elfogadjuk stációképek és szentképek festését; oltárok, Mária-trónok, Krisztus-sírok és szószékek akármilyen rajz szerinti művészies elkészítését.

Egyházi kelmék, csipkék, falfeszületek búcsújáró feszületek nagy választékban kaphatók raktárunkon. 36—52

Kívánatra készségeken küldünk bérmentve árjegyzékeket, alkalmas mintákat.

ORSZÁGOS MAGY. KÖLCSÖNÖS BIZTOSÍTÓ-SZÖVETKEZET

BUDAPESTEN, VIII. ker., József-körút 8.

Alakult 1894. évben. — Biztosítéki tőke 600,000 korona.

Elnök: Teleki Géza gróf. Alelnök: Csávossy Béla. Igazgatósági tagok: Andrásy Géza gróf, Buja novics Sándor, Dessowffy Aristid, Komjáthy Béla, Péchy Tamás, Pilszöky Emil, Rubinek Gyula, Szentkirályi Kálmán, Szilassy Zoltán, Szőnyi Zsigmond, Teleki Sándor gróf.

Vezérigazgató: Szőnyi Zsigmond.

Az Országos Magyar Kölcsönös Biztosító Szövetkezet a gazda-közönség általános elismerése szerint híven megfelel hivatásának: folyton fejleszti a reformokat, melyeket a gazdaközönség évek óta sürgetett és a károknak gyors és méltányos kiegyenlítésével a felek teljes megalégedését vívta ki magának az

épület és általány (pauschal) biztosításnál

rendkívül mérsékelt díjaival tetemes megtakarítást tesz lehetővé. A szövetkezet pusztán csak a díjakat számítja fel a megfelelő kinstári bélyeggel; minden más illeték kizárásával.

A takarmány-biztosításnál a díjak szintén a lehető legmérsékeltőbbek.

Különösen ajánljuk az általány (pauschal) biztosítást, melyet a kis gazdákra való tekintettel már 500 frt értékűnél kezdjük meg.

Tömeges biztosítás esetén az illető községeknek rendkívül olcsó díjtételeket engedélyezünk.

Bővebb felvilágosítással szolgál az igazgatóság Budapesten, (József-körút 8. sz.) és a vidéken létesített ügynökségek.

Tyukszemben szenvedőknek

egy mindenhol található növény, mely évek óta kitűnő sikerrel használt gyógyfünek bizonyult, a mennyiben pár napi alkalmazás után tőle a tyukszem örökre kivesz, ajánl, s használati utasítást díjmentesen küld Deák Ferencz Budapest, Práter-utca 44. sz. (Válaszra 15. kros bélyeg melléklendő.)

Elismerő levél.

Husz évig szenvedtem a tyukszem fájdalmait, de hála a jó Istennek becses utasítása szerint jártam el s nyomást nem érezek többé, fogadja hálás köszönetemet, sok Isten áldást kívánva maradok

Viesze-puszta 1897. jan. 24. up. Lovász-Patona.

Kiváló tisztelettel.

Ádamek György
majoros.

Kedves Öcsém!

Utasításod szerint jártam el s ezen kellemetlen vendégtől tyukszememtől tényleg örökre megszabadultam, igazán érdemes volna, ha ezt általános-ságban megismertethetnéd s így az emberiséget sok szenvedéstől szabadítanád meg.

Büd-Szl-Mihály 1896. Nov. 19.

Fogadd köszönetem legőszintébb nyilvánítását

bátyád

Kalmár Péter
kántor.

Igen tisztelt Deák Ferencz ur!

A lapomban olvasott tyukszem irtót mindig neveléseseznek vettem. — és ime e rég ismert gyenge növény valódi Isten áldás.

Utasítása folytán 24 kötést használtam az az 8 napig szorgalmasan kötöttem naponta háromszor, és csodák-csodája — a nyolezadik napra valóban — gyökerestől kiesett, most nincs — semmi baj — s tyukszem nincs többé.

Isten áldja meg érte, hogy a tyukszemben szenvedő emberiségen sokszor segíthessen még.

Martfű 1867 Január 21.

Hálás tisztelettel hive

Molnár József
műkertész.

Hajfiatalító szer

receptje

kapható kiadóhivatalunkban. 25 kr. beküldése ellen portómentesen küldetik.

Az utasítás szerint bárki otthon készítheti magának a hajfiatalító szert, melynek alkotórészei minden gyógyszerárban kaphatók. A jól készített szer megvédi a haját a kihullás ellen, ifju szint kölcsönöz neki s eltávolítja a hajkorpát.

A Szent-István naptárból

már csak nagyon csekély példányokkal rendelkezünk s ez okból felszólítjuk azon t. előfizetőinket kik még óhajtanak megszerezni, hogy lehető mihamarabb rendeljék meg, nehogy a nélkül maradjanak.

Kapható csak kiadóhivatalunknál.

Apró hirdetések egyszeri közlése szavanként 2 krral fizetendő. Vastagon szedett betűk kétszeresen számíttatnak. Címmei feladottak után 30 kr. bélyeg is fizetendő.

Cím alatt a hirdető neve, város vagy utca megnevezése s a postarostanté szó értendő.

HIRDETÉSEK

felvételnek lapunk kiadóhivatalában
Budapest, Práter-utca 44.

Allandó hirdetések petit soronként 6 kr. s nonparellsor 10 krral számíttatnak. A közlési díj készpénz vagy levélbélyegekben előzetesen melléklendő.

Levélbeli felvilágosítás csak a hirdetés és válasz bélyeg beküldése mellett adatik.

Iszákosság

gyógyítható a már számos esetben fényes eredménnyel használt Antibiotinnel. Igen sok elismerő levél. Az illetőnek tudta nélkül is beadható. Egy adag ára 2 frt 20 kr., egy kettős adag, mely makacs bajnál szükséges, 4 frt 40 kr.; az utóbbi összeg előleges beküldése mellett, bérmentes átküldés. Kapható: Sas-gyógyszertárban Lugoson 19. sz.

* Név törvényesen védve.

Kiadóhivatalunkban kaphatók:

Gazdasszonyok Naptára egész évre szóló étlappal és szakácskönyvvel. Ára 50 kr.

Nagy mesenaptár kemény kötésben, számos képpel. Ára 1 frt.

Kossuth Lajos a világtörténelem ítélőszéke előtt. Bolti ára 2 frt, előfizetőknek csak 1 frt. — Ezen művet 25 kros részletekben is lehet törleszteni.

Specialista
sérvkötőkben

Cs. és kir. osztr. magyar és belga kir. szab.

Kétféle Brüsszel 1893-ban aranyérem és díszokmányjal.

Keleti-féle sérvkötő

orvosi tekintélyek véleménye szerint a legtekintélyesebb ezen nemben: nem csuszlik, nem gyakorol kellemetlen nyomást és eltávolítja czél szerű szerkezeténél fogva az eddigi sérvkötők hiányait. —

Ára: egyoldalu 6 frt. kétoldalu 12 frt.

Gyáramban készülnek ezenkívül: mülábak, műkezek, műleges fűzők, egyenestartók, járó- és nyújtógépek, gummi göröcsérharisnyák stb. Megrendeléseket pontosan eszközöl.

KELETI J.
kötőművész és orvos-sebész mű-szerész

BUDAPESTEN.

Főüzlet és sérvkötészeti műhely:

IV. kerület, Koronaherczeg-utca 17. szám.

Gyár: Rostély-utca 15.

Nagy képes millenniumi árjegyzék ingyen, zárt borítékban.

Rum, finom likőrök

bárki házi használatra hideg uton minden készülék nélkül kitűnő minőségben előállíthat.

Kezelési könyv és árlap ingyen.

WATERICH A.

Budapest, Dohány-utca 5.

Alapított 1869.

Valóságos Isten áldása

köhögésnél, rekedtségnél, elnyálkásodásnál, a tüdő és torok mindennemű betegségeinél **Eggor díj-jutalmazott mell-pasztilái, és senki el ne mulassza** — saját jól fölfogott érdekében — azoknak **idejekorán** való használatát.

Számtalan elismerő hálanyilatkozat tanuskodik elvitázhatatlanul e kitűnő szer biztos hatása mellett. Kapható 25 kr., 50 kr. és 1 frtos eredeti dobozokban minden gyógyszertárban; fő és szétküldési raktár: Nádor-gyógyszertár, Budapest, Váci-körút 17.

Mi iszik
Kathreiner-féle
Kneipp-maláta-kávét?

Ejnye be jó!

Mindenki a ki félti az egészségét és mégsem akar lemondani a kávé megszokott kellemes élvezetéről. Mert a Kathreiner-kávé hozzájárulása által elvész az idegizgató babkávénak általánosan ismert és rendes használatnál annyira egészségrontó hatása. *****

Mindenki a kinek egészségét valami megromtatta. Különösen ideg- s gyomorbetegségeiben szenvedőknél sok ezer esetben a legegészségesebb és a legkönnyebben megemészthető italnak bizonyult a tiszta Kathreiner kávé. *****
Minden asszony és gyermek, a kiknek gyöngye szervezetére különösen jótékony hatással van a tálaló Kathreiner kávé s a kik kellemes, enyhe íze miatt, úgy babkávét keverve, mint tisztán nagyon szeretik.
Mindenki a ki a háztartásban takarékos, de izletes és a mellett egészséges kávéitál mégsem akar magától megvonni. Takarékosági szempontból is ajánlható a Kathreiner-kávé, akár babkávétal vegyítve, akár tisztán. *****

A Kathreiner-féle Kneipp-maláta-kávé valóban egészségi és családi kávé, a mely szemekben a legjobb malátából készül; a babkávé kedvelt ízét a Kathreiner-féle gyártási mód adja meg neki, a mely a leghíresebb szaktekintélyektől elismerve, minden művelt államban tért hódított. Csak a Kathreiner-kávé egyesíti magában a babkávé kellemesen ingerlő ízét és a maláta-kávének egészséges, orvosilag elismert és megerősített előnyeit. *****

Kérelem: Tévedések és megkárosodás kikerülése végett bevásárlás alkalmával tessék jól vigyázni az eredeti dobozra, a melyen ez a felírás van **Kathreiner.**

